

Επίσημη Εφημερίδα C 145

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
14 Μαΐου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 145/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 139 της 7.5.2011 .....

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 145/02

Υπόθεση C-385/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Προσχώρηση νέων κρατών — Άδειες κυκλοφορίας γενόσημων φαρμάκων αντιστοιχούντων στο προϊόν αναφοράς Plavix — Συνοδευόμενες από αιρέσεις αποφάσεις περί αδείας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων — Παράβαση του κοινοτικού κεκτημένου) .....

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 145/03	Υπόθεση C-27/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia — grad (Βουλγαρία) στις 17 Ιανουαρίου 2011 — Anton Vinkov κατά Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost	3
2011/C 145/04	Υπόθεση C-32/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) στις 21 Ιανουαρίου 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gérijármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (νόμιμος διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) κατά Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Υπόθεση C-40/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 28 Ιανουαρίου 2011 — Yoshikazu Iida κατά Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Υπόθεση C-44/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst κατά Deutsche Bank AG	6
2011/C 145/07	Υπόθεση C-49/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 3 Φεβρουαρίου 2011 — Content Services Ltd κατά Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Υπόθεση C-56/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. κατά Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Υπόθεση C-62/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Γερμανία), στις 10 Φεβρουαρίου 2011 — Land Hessen, εκπροσωπούμενο από το Regierungspräsidium Gießen, κατά Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Υπόθεση C-68/11: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	8
2011/C 145/11	Υπόθεση C-69/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 16 Φεβρουαρίου 2011 — Connoisseur Belgium BVBA κατά Belgische Staat	8
2011/C 145/12	Υπόθεση C-83/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Φεβρουαρίου 2011 — Secretary of State for the Home Department κατά Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Υπόθεση C-84/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 24 Φεβρουαρίου 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Υπόθεση C-85/11: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	10
2011/C 145/15	Υπόθεση C-86/11: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	11

2011/C 145/16	Υπόθεση C-98/11 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2011 η Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	11
2011/C 145/17	Υπόθεση C-100/11 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 2 Μαρτίου 2011 οι Helena Rubinstein, L'Oréal κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	12
2011/C 145/18	Υπόθεση C-103/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-19/07, Systran και Systran Luxembourg κατά Επιτροπής	13
2011/C 145/19	Υπόθεση C-108/11: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	13
2011/C 145/20	Υπόθεση C-117/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 4 Μαρτίου 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2011/C 145/21	Υπόθεση C-118/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 7 Μαρτίου 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD κατά Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto»	15
2011/C 145/22	Υπόθεση C-119/11: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	16
2011/C 145/23	Υπόθεση C-120/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Ιταλία) στις 7 Μαρτίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Yeboah Kwadwo	17
2011/C 145/24	Υπόθεση C-123/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 9 Μαρτίου 2011 — A Oy	17
2011/C 145/25	Υπόθεση C-129/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 14 Μαρτίου 2011 — OOD Provadiinvest κατά Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto»	17

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 145/26	Υπόθεση T-375/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Viega κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Συμμετοχή στην παράβαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Σχετικός κύκλος εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	19
---------------	--	----

2011/C 145/27	Υπόθεση T-376/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Legris Industries κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς)	19
2011/C 145/28	Υπόθεση T-377/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Comar κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της συμμετοχής στην παράβαση — Πρόστιμα — Καθορισμός του αρχικού ποσού του προστίμου — Αναλογικότητα)	19
2011/C 145/29	Υπόθεση T-378/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — IMI κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Σχετικός κύκλος εργασιών — Ανακοίνωση περί της συνεργασίας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ίση μεταχείριση)	20
2011/C 145/30	Υπόθεση T-379/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δικαιώματα άμυνας — Συμμετοχή στην παράβαση — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση)	20
2011/C 145/31	Υπόθεση T-381/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — FRA.BO κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Μη επιβολή προστίμου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)	21
2011/C 145/32	Υπόθεση T-382/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Tomkins κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Διάρκεια της παραβάσεως)	21
2011/C 145/33	Υπόθεση T-384/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — IBP και International Building Products France κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της συμμετοχής στην παράβαση — Πρόστιμα — Επιβαρυντικές περιστάσεις)	22
2011/C 145/34	Υπόθεση T-385/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Aalberts Industries κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Συμμετοχή στην παράβαση)	22
2011/C 145/35	Υπόθεση T-386/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Pegler κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα)	23

2011/C 145/36	Υπόθεση T-214/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2011 — Ελλάδα κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Αροτράιες καλλιέργειες — Ειδικά μέτρα αφορώντα ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νήσων του Λιγαίου πελάγους)	23
2011/C 145/37	Υπόθεση T-117/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2011 — Ιταλία κατά ΕΟΚΕ (Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη κενής θέσεως Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ — Δημοσίευση σε τρεις επίσημες γλώσσες — Πληροφορίες σχετικά με την προκήρυξη κενής θέσεως — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρα 12 ΕΚ και 290 ΕΚ — Άρθρο 12 του ΚΛΠ — Κανονισμός 1)	23
2011/C 145/38	Υποθέσεις T-443/08 και T-455/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ του αεροδρομίου της Λειψίας-Halle — Χρηματοδότηση των επενδύσεων για την κατασκευή του νέου νότιου διαδρόμου απογειώσεως και προσγειώσεως — Απόφαση κηρύττουσα την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο — Έννοια της επιχειρήσεως — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Αερολιμενική υποδομή)	24
2011/C 145/39	Υπόθεση T-33/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2011 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής (Μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου διαπιστώνουσας παράβαση κράτους μέλους — Χρηματική ποινή — Αίτημα καταβολής — Κατάργηση της επίδικης νομοθεσίας)	24
2011/C 145/40	Υπόθεση T-54/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — XXXLutz Marken κατά ΓΕΕΑ — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Linea Natura Natur hat immer Stil — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα natura selection — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	25
2011/C 145/41	Υπόθεση T-149/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Dover κατά Κοινοβουλίου (Ρύθμιση σχετική με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Έλεγχος της χρησιμοποίησεως των αποζημιώσεων — Αποζημίωση για βοηθούς βουλευτή — Δικαιολόγηση των δαπανών — Είσπραξη των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)	25
2011/C 145/42	Υπόθεση T-184/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Ελλάδα κατά Επιτροπής [ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 και άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 — Εκτίμηση του κινδύνου οικονομικής ζημίας για το ΕΓΤΠΕ — Αρχή της αναλογικότητας]	26
2011/C 145/43	Υπόθεση T-419/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Cybergun κατά ΓΕΕΑ — Umarex Sportwaffen (AK 47) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AK 47 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	26
2011/C 145/44	Υπόθεση T-503/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Cybergun κατά ΓΕΕΑ — Umarex Sportwaffen (AK 47) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AK 47 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	26

2011/C 145/45	Υπόθεση T-14/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — CheckMobile κατά ΓΕΕΑ (carcheck) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος carcheck — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2011/C 145/46	Υποθέσεις T-139/10, T-280/10 έως T-285/10 και T-349/10 έως T-352/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2011 — Milux κατά ΓΕΕΑ (REFLUXCONTROL κ.λπ) (Κοινοτικό σήμα — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Απαράδεκτο)	27
2011/C 145/47	Υπόθεση T-175/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2011 — Milux κατά ΓΕΕΑ (FERTILITYINVIVO) (Κοινοτικό σήμα — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Απαράδεκτο)	28
2011/C 145/48	Υπόθεση T-100/11: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2011 — MSE Pharmazeutika κατά ΓΕΕΑ — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)	28
2011/C 145/49	Υπόθεση T-112/11: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milch-erzeugnisse κατά Επιτροπής	29
2011/C 145/50	Υπόθεση T-113/11: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milch-erzeugnisse κατά Επιτροπής	30
2011/C 145/51	Υπόθεση T-125/11: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2011 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής	31
2011/C 145/52	Υπόθεση T-149/11: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2011 — GS κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου	31
2011/C 145/53	Υπόθεση T-151/11: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2011 — Telefónica de España και Telefónica Móviles España κατά Επιτροπής	32
2011/C 145/54	Υπόθεση T-159/11: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2011 — Marszałkowski κατά ΓΕΕΑ/Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)	33
2011/C 145/55	Υπόθεση T-166/11: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2011 — Häfele κατά ΓΕΕΑ (Infront)	33
2011/C 145/56	Υπόθεση T-167/11: Αγωγή της 15ης Μαρτίου 2011 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής	34
2011/C 145/57	Υπόθεση T-170/11: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2011 — Rivella International AG κατά ΓΕΕΑ — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)	34
2011/C 145/58	Υπόθεση T-171/11: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2011 — Hopf κατά ΓΕΕΑ (Clampflex)	35

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 145/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 139 της 7.5.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 130 της 30.4.2011

EE C 120 της 16.4.2011

EE C 113 της 9.4.2011

EE C 103 της 2.4.2011

EE C 95 της 26.3.2011

EE C 89 της 19.3.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Πολωνίας

(Υπόθεση C-385/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Προσχώρηση νέων κρατών — Άδειες κυκλοφορίας γενόσημων φαρμάκων αντιστοιχούντων στο προϊόν αναφοράς Plavix — Συνοδευόμενες από αιρέσεις αποφάσεις περί αδειας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων — Παράβαση του κοινοτικού κεκτημένου)

(2011/C 145/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Dowgielewicz και B. Majczyna)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και R. Mackevičienė)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (EE L 311, σ. 67), σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων (EE L 214, σ. 1), καθώς και με τα άρθρα 89 και 90, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EE L 136, σ. 1) — Άδειες κυκλοφορίας γενόσημων φαρμάκων αντιστοιχούντων στο προϊόν αναφοράς Plavix, χωρίς την τήρηση της δεκαετούς περιόδου προστασίας που απολαύει το φάρμακο αυτό — Συνοδευόμενες από αιρέσεις απο-

φάσεις περί αδειας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων, οι οποίες εκδόθηκαν προ της ημερομηνίας προσχωρήσεως της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τιθέμενες, όμως, σε εφαρμογή μετά την ημερομηνία αυτή — Αποφάσεις που δεν είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/83/EK

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας:

- διατηρώντας σε ισχύ τις αποφάσεις του Υπουργού Υγείας σχετικά με την κυκλοφορία γενόσημων φαρμάκων που αντιστοιχούν στο φάρμακο αναφοράς Plavix και
- επιτρέποντας ή διατηρώντας την κυκλοφορία στην αγορά, μετά την 1η Μαΐου 2004, φαρμάκων η άδεια κυκλοφορίας των οποίων δεν εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, όσον αφορά την πρώτη περίπτωση ανωτέρω, από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83, 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22 Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων, καθώς και 89 και 90 του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31 Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων, και, όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση ανωτέρω, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia — grad (Βουλγαρία) στις 17 Ιανουαρίου 2011 — Anton Vinkov κατά Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

(Υπόθεση C-27/11)

(2011/C 145/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia — grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Anton Vinkov

Εφεσίβλητος: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου, όπως αυτές που έχουν εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες αφορούν τις έννομες συνέπειες των αποφάσεων των διοικητικών αρχών με τις οποίες επιβάλλεται χρηματική ποινή για διοικητική παράβαση, εν προκειμένω για τροχαίο ατύχημα, να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις των Συνθηκών και του παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και/ή τον τομέα των μεταφορών;
- 2) Προκύπτει μήπως από τις διατάξεις των Συνθηκών και του παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις κατά το άρθρο 82, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και τον τομέα των μεταφορών κατά το άρθρο 91, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συνθήκης αυτής ότι οι διοικητικές παραβάσεις κανόνων οδικής κυκλοφορίας που μπορούν να χαρακτηριστούν ως «μικρής σημασίας», υπό την έννοια του και σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 7 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης;
- 3) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, ζητείται να δοθεί απάντηση και στα ακόλουθα ερωτήματα:
  - 3.1 Αποτελεί, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, η διοικητική παράβαση κανόνων οδικής κυκλοφορίας παράβαση μικρής σημασίας κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, αν συγχρόνως συντρέχουν οι ακόλουθες περιστάσεις:
    - α) η πράξη που προξένησε το τροχαίο ατύχημα, το οποίο προκάλεσε υλικές ζημιές, πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπαίτια και τιμωρείται ως διοικητική παράβαση;
    - β) κατά της απόφασης για την επιβολή της χρηματικής ποινής ενδέχεται, ανάλογα με το ύψος της προβλεπόμενης ποινής, να μην επιτρέπεται η άσκηση ένδικης προσφυγής και ο ενδιαφερόμενος να μην έχει τη δυνατότητα να αποδείξει ότι δεν είχε υπαιτιότητα για την πράξη που του καταλογίζεται;
    - γ) η απόφαση αυτή, μόλις καταστεί οριστική, έχει ως αυτόματη συνέπεια την επιβολή, στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου συμπεριφοράς οδηγών, των βαθμών ποινής τους οποίους καθορίζει η εν λόγω απόφαση;
    - δ) στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου συμπεριφοράς οδηγών, κατά τη χορήγηση της άδειας οδήγησης επισημαίνεται στον κάτοχο της άδειας το ανώτατο όριο των βαθμών ποινής που μπορούν να του επιβληθούν λόγω διάπραξης παραβάσεων και λαμβάνονται υπόψη επίσης οι βαθμοί ποινής που επιβάλλονται ως αυτόματη συνέπεια των μη υποκείμενων σε ένδικη προσφυγή αποφάσεων επιβολής χρηματικής ποινής;
    - ε) σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής κατά του μέτρου της ανάκλησης της άδειας οδήγησης λόγω απώλειας του δικαιώματος οδήγησης, η οποία επέρχεται ως αυτόματη συνέπεια της συμπλήρωσης του προαναφερθέντος ανώτατου ορίου βαθμών ποινής, δεν πραγματοποιείται παρεμπιπτόν δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των μη υποκείμενων σε ένδικη προσφυγή αποφάσεων με τις οποίες επιβλήθηκαν οι εν λόγω βαθμοί ποινής;
  - 3.2 Επιτρέπουν, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, το άρθρο 82 ΣΛΕΕ ή ενδεχομένως το άρθρο 91, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συνθήκης αυτής, και τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί με βάση τις διατάξεις αυτές, καθώς και η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, να μην εφαρμόζονται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων ή τα μέτρα για τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας επί των αποφάσεων επιβολής χρηματικής ποινής λόγω παράβασης των κανόνων οδικής κυκλοφορίας η οποία χαρακτηρίζεται, κατά το δίκαιο της Ένωσης, ως «μικρής σημασίας», επειδή το κράτος μέλος έχει προβλέψει ότι δεν χρειάζεται να τηρούνται οι κανόνες ότι πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου που να έχει επίσης δικαιοδοσία σε ποινικές υποθέσεις και ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι εθνικές δικονομικές διατάξεις που διέπουν τα ένδικα μέσα ή βοηθήματα κατά της απαγγελίας κατηγορίας ή της άσκησης ποινικής δίωξης;
- 4) Αν δοθεί αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, ζητείται να δοθεί απάντηση και στο ακόλουθο ερώτημα:

Επιτρέπουν το άρθρο 82 ΣΛΕΕ ή ενδεχομένως το άρθρο 91, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συνθήκης αυτής και τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί με βάση τις διατάξεις αυτές, καθώς και η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, να μην εφαρμόζονται, κατά τη διακριτική ευχέρεια του κράτους μέλους, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων ή τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης για τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας –εφόσον το κράτος μέλος αυτό έχει προβλέψει με νομοθετική πράξη ότι δεν χρειάζεται να τηρούνται οι κανόνες ότι πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου που να έχει επίσης δικαιοδοσία σε ποινικές υποθέσεις και ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι εθνικές δικονομικές διατάξεις που διέπουν τα ένδικα μέσα ή βοηθήματα κατά της απαγγελίας κατηγορίας ή της άσκησης ποινικής δίωξης–, όταν πρόκειται για απόφαση για την επιβολή χρηματικής ποινής λόγω παράβασης των κανόνων οδικής κυκλοφορίας και όταν για την εν λόγω απόφαση ισχύουν συγχρόνως, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, τα εξής:

- α) η πράξη που προξένησε το τροχαίο ατύχημα, το οποίο προκάλεσε υλικές ζημιές, πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπαίτια και τιμωρείται ως διοικητική παράβαση;
- β) κατά της απόφασης για την επιβολή της χρηματικής ποινής ενδέχεται, ανάλογα με το ύψος της προβλεπόμενης ποινής, να μην επιτρέπεται η άσκηση ένδικης προσφυγής και ο ενδιαφερόμενος να μην έχει τη δυνατότητα να αποδείξει ότι δεν είχε υπαιτιότητα για την πράξη που του καταλογίζεται;
- γ) η απόφαση αυτή, μόλις καταστεί οριστική, έχει ως αυτόματη συνέπεια την επιβολή, στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου συμπεριφοράς οδηγών, των βαθμών ποινής τους οποίους καθορίζει η εν λόγω απόφαση;
- δ) στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου συμπεριφοράς οδηγών, κατά τη χορήγηση της άδειας οδήγησης επισημαίνεται στον κάτοχο της άδειας το ανώτατο όριο των βαθμών ποινής που μπορούν να του επιβληθούν λόγω διάπραξης παραβάσεων και λαμβάνονται υπόψη επίσης οι βαθμοί ποινής που επιβάλλονται ως αυτόματη συνέπεια των μη υποκείμενων σε ένδικη προσφυγή αποφάσεων επιβολής χρηματικής ποινής;
- ε) σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής κατά του μέτρου της ανάκλησης της άδειας οδήγησης λόγω απώλειας του δικαιώματος οδήγησης, η οποία επέρχεται ως αυτόματη συνέπεια της συμπλήρωσης του προαναφερθέντος ανώτατου ορίου βαθμών ποινής, δεν πραγματοποιείται παρεμπιπτόντως δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των μη υποκείμενων σε ένδικη προσφυγή αποφάσεων με τις οποίες επιβλήθηκαν οι εν λόγω βαθμοί ποινής;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) στις 21 Ιανουαρίου 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (νόμιμος διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) κατά Gazdasági Versenyhivatal

(Υπόθεση C-32/11)

(2011/C 145/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (νόμιμος διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja)

Καθού: Gazdasági Versenyhivatal

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορούν να θεωρηθούν αντίθετες προς το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (ως συμφωνίες που έχουν ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν, να περιορίζουν ή να νοθεύουν τον ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς) οι διμερείς συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ ασφαλιστικής εταιρίας και ορισμένων συνεργείων αυτοκινήτων ή μεταξύ ασφαλιστικής εταιρίας και ενώσεως συνεργείων αυτοκινήτων, δυνάμει των οποίων η ωριαία αμοιβή που καταβάλλεται στο συνεργείο αυτοκινήτων από την ασφαλιστική εταιρία για την επισκευή ασφαλισμένων σ' αυτήν οχημάτων εξαρτάται, μεταξύ άλλων παραγόντων, από τον αριθμό και το ποσοστό ασφαλιστικών συμβολαίων που έχει υπογράψει η εν λόγω ασφαλιστική εταιρία με τη διαμεσολάβηση του συνεργείου το οποίο ενεργεί ως διαμεσολαβητής της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρίας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 28 Ιανουαρίου 2011 — Yoshikazu Iida κατά Stadt Ulm

(Υπόθεση C-40/11)

(2011/C 145/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Yoshikazu Iida

Καθού: Stadt Ulm

Προδικαστικά ερωτήματα**A. Επί των άρθρων 2, 3 και 7 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾ σχετικά με το δικαίωμα κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης:**

- 1) Αποτελεί «μέλος της οικογένειας», ιδίως υπό το πρίσμα των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης καθώς και του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ στο πλαίσιο διασταλτικής ερμηνείας του άρθρου 2, σημείο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, και ο έχων την ιθαγένεια τρίτης χώρας γονέας που ασκεί την επιμέλεια τέκνου έχοντος το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας ως πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το οποίο αυτός δεν λαμβάνει διατροφή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Ισχύει η οδηγία 2004/38/ΕΚ, μεταξύ άλλων υπό το πρίσμα των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης καθώς και του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ στο πλαίσιο διασταλτικής ερμηνείας του άρθρου 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, για αυτόν τον γονέα ακόμη και στην περίπτωση που δεν «συνοδεύει» ή δεν «πηγαίνει να συναντήσει» στο κράτος μέλος καταγωγής του έχοντος την ιδιότητα του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τέκνου του, το οποίο έχει μετοικήσει από αυτό;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Συνάγεται εντεύθεν για τον εν λόγω γονέα, ιδίως υπό το φως των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης καθώς και του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, δικαίωμα διαμονής πέραν των τριών μηνών στο κράτος μέλος καταγωγής του έχοντος την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης τέκνου, στο πλαίσιο διασταλτικής ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, εν πάση περιπτώσει εφόσον υφίσταται και ασκείται στην πράξη η επιμέλεια;

B. Επί του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ σε συνδυασμό με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων:

- 1α) Μπορεί ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να εφαρμοστεί δυνάμει του άρθρου του 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, δεύτερη εναλλακτική περίπτωση, εάν το αντικείμενο της διαφοράς εξαρτάται από εθνικό νόμο (ή τμήμα νόμου) ο οποίος συνιστά μεταξύ άλλων μεταφορά –πλην όμως όχι αποκλειστικά– οδηγιών;
- 1β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Μπορεί ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να τύχει εφαρμογής βάσει του άρθρου του 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, δεύτερη εναλλακτική περίπτωση, εκ του λόγου ότι ο προσφεύγων έχει ενδεχομένως βάσει του δικαιού της Ένωσης δικαίωμα διαμονής και, ως εκ τούτου, μπορεί να αιτηθεί, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του νόμου για την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της Ένωσης (Freizügigkeitsgesetz/EU), την έκδοση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, όπως προβλέπει το άρθρο 10,

παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης;

- 1γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: εφαρμόζεται ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης βάσει του άρθρου του 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, δεύτερη εναλλακτική περίπτωση, σε προέκταση της νομολογίας του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως ΕΡΤ (απόφαση του ΔΕΚ της 18ης Ιουνίου 1991, C 260/89, Συλλογή 1991, σ. I 2925, σκέψεις 41 έως 45), στην περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος περιορίζει το δικαίωμα διαμονής του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας και ασκούντος την επιμέλεια πατρός ανήλικης η οποία έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης και διαμένει με τη μητέρα της ως επί το πλείστον σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ λόγω της επαγγελματικής δραστηριότητάς της;
- 2α) Εάν εφαρμόζεται ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης: Μπορεί να συναχθεί απευθείας από το άρθρο του 24, παράγραφος 3, του Χάρτη δικαίωμα διαμονής, βάσει του δικαιού της Ένωσης, του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας πατρός, εν πάση περιπτώσει εφόσον έχει την επιμέλεια του τέκνου του που έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης και την ασκεί στην πράξη, έστω και αν το τέκνο διαμένει ως επί το πλείστον σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ;
- 2β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Απορρέει από το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας του τέκνου που έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 24, παράγραφος 3, του εν λόγω Χάρτη, δικαίωμα διαμονής, βάσει του δικαιού της Ένωσης, του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας πατρός, εν πάση περιπτώσει εφόσον έχει και ασκεί στην πράξη την επιμέλεια επί του τέκνου του που έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης, προκειμένου το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας του έχοντος την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης τέκνου να μην απολέσει κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα;

Γ. Επί του άρθρου 6, παράγραφος 3, της ΣΕΕ σε συνδυασμό με τις γενικές αρχές του δικαιού της Ένωσης:

- 1) Μπορούν τα αναπτυχθέντα στο πλαίσιο της νομολογίας του Δικαστηρίου από της αποφάσεως της 12ης Νοεμβρίου 1969, 29/69, Stauder (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 147, σκέψη 7) μέχρι π.χ. την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-144/04, Mangold (Συλλογή 2005, σ. I-9981, σκέψη 75) «άγραφα» θεμελιώδη δικαιώματα της ΕΕ να εφαρμόζονται καθ' όλη την έκτασή τους και στην περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατή η *in concreto* εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης· με άλλα λόγια, τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία εξακολουθούν δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της ΣΛΕΕ να ισχύουν ως γενικές αρχές του δικαιού της Ένωσης, υφίστανται κατά τρόπο αυτοτελή και ανεξάρτητο εκ παραλλήλου με τα νέα θεμελιώδη δικαιώματα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Μπορεί να συναχθεί, προκειμένου να ασκείται αποτελεσματικά το δικαίωμα της επιμέλειας, από τις γενικές αρχές του δικαιού της Ένωσης, ιδίως υπό το φως του δικαιώματος του σεβασμού της οικογενειακής ζωής που κατοχυρώνει το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, δικαίωμα

διαμονής, βάσει του δικαίου της Ένωσης, του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας πατρός ανήλικης η οποία έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης και διαμένει με τη μητέρα της ως επί το πλείστον σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ λόγω της επαγγελματικής δραστηριότητάς της;

Δ. Επί του άρθρου 21, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ:

Εάν το άρθρο 6, παράγραφοι 1 ή 3, της ΣΕΕ δεν θεμελιώνουν βάσει του δικαίου της Ένωσης δικαίωμα διαμονής του προσφεύγοντος: Μπορεί να συναχθεί, σε προέκταση της νομολογίας Zhu και Chen (απόφαση του ΔΕΚ της 19ης Οκτωβρίου 2004, C-200/02, Συλλογή 2004, σ. I 9925, σκέψεις 45 έως 47) και για την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος της επιμέλειας, από το δικαίωμα κυκλοφορίας της έχουσας την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης ανήλικης, η οποία διαμένει με τη μητέρα της λόγω της επαγγελματικής δραστηριότητάς της ως επί το πλείστον σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ, ενδεχομένως υπό το φως του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, δικαίωμα διαμονής του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας πατρός στο κράτος μέλος καταγωγής του τέκνου το οποίο έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης;

Ε. Επί του άρθρου 10 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης:

Εάν θεωρηθεί ότι στοιχειοθετείται βάσει του δικαίου της Ένωσης δικαίωμα διαμονής: Θεμελιώνεται αξίωση του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας γονέα που βρίσκεται στην κατάσταση του προσφεύγοντος να λάβει «δελτίο διαμονής μέλους της οικογενείας πολίτη της Ένωσης» ενδεχομένως βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 31 Ιανουαρίου 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst κατά Deutsche Bank AG

(Υπόθεση C-44/11)

(2011/C 145/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Αναρρεσίβλητη: Deutsche Bank AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Απαλλάσσεται από τον φόρο η διαχείριση περιουσίας σε τίτλους (διαχείριση χαρτοφυλακίου), την οποία αναλαμβάνει έναντι αμοιβής υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος αποφασίζοντας κατά τη δική του κρίση διενεργεί αγορά και πώληση τίτλων,

— μόνον ως συλλογική διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων περισσότερων επενδυτών κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), ή και

— ως ατομική διαχείριση χαρτοφυλακίου μεμονωμένων επενδυτών κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (ως πράξη που αφορά τίτλους ή ως διαπραγμάτευση τέτοιας πράξεως);

2) Στο πλαίσιο της διακρίσεως μεταξύ κύριας και παρεπόμενης παροχής, ποια σημασία έχει το κριτήριο ότι η παρεπόμενη παροχή δεν αποτελεί αυτοσκοπό για τους πελάτες, αλλά το μέσο για να απολαύσουν υπό τις καλύτερες συνθήκες την κύρια υπηρεσία του παρέχοντος τις οικείες υπηρεσίες, σε σχέση με την χωριστή χρέωση της παρεπόμενης υπηρεσίας και τη δυνατότητα παροχής της παρεπόμενης υπηρεσίας από τρίτους;

3) Αφορά το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ μόνον τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ή και τη διαχείριση περιουσιών σε τίτλους (διαχείριση χαρτοφυλακίου), ακόμη και αν η εν λόγω πράξη δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της τελευταίας διατάξεως;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 3 Φεβρουαρίου 2011 — Content Services Ltd κατά Bundesarbeitskammer

(Υπόθεση C-49/11)

(2011/C 145/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Content Services Ltd

Εφεσίβλητο: Bundesarbeitskammer

Προδικαστικό ερώτημα

Πληροί την απαίτηση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας περί των εξ αποστάσεως συμβάσεων ⁽¹⁾ κατά το οποίο ο καταναλωτής πρέπει να λαμβάνει την επιβεβαίωση των αναφερόμενων στη διάταξη αυτή πληροφοριών σε μόνιμο υπόθεμα ευρισκόμενο στη διάθεσή του, εφόσον οι πληροφορίες αυτές δεν του έχουν δοθεί ήδη κατά τη σύναψη της σύμβασης σε μόνιμο υπόθεμα ευρισκόμενο στη διάθεσή του, η πρακτική βάσει της οποίας τίθενται στη διάθεση του καταναλωτή οι πληροφορίες αυτές μέσω ευρισκόμενου στην ιστοσελίδα της επιχειρήσεως υπερσυνδέσμου που περιέχεται σε κείμενο σε σχέση με το οποίο ο καταναλωτής πρέπει να σημειώσει σε σχετικό τετραγωνίδιο ότι το έχει διαβάσει προκειμένου να μπορεί να συνάψει συμβατική σχέση;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1997 για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις — Δήλωση του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 1 — Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση ΕΕ L 144, σ. 19.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. κατά Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-56/11)

(2011/C 145/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G

Εφεσίβλητη: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υπέχει ο μεταποιητής την κατά το άρθρο 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού ⁽¹⁾ φυτικών ποικιλιών και το άρθρο 9, παράγραφοι 2, 3, του κανονισμού 1768/95 ⁽²⁾ υποχρέωση πληροφόρησης του μεταποιητή μόνον όταν η αίτηση του κατόχου του δικαιώματος φυτικών ποικιλιών περί παροχής πληροφορήσεων περιέρχεται στον μεταποιητή πριν τη λήξη του οικονομικού έτους στο οποίο αφορά η αίτηση (επί περισσοτέρων ετών: κατά το τελευταίο);

2) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στην ερώτηση 1:

«Τηρείται η προθεσμία» για την υποβολή αιτήσεως παροχής πληροφορήσεων αν ο κάτοχος του δικαιώματος φυτικών ποικιλιών ισχυρίζεται στην αίτησή του, ότι έχει στη διάθεσή του

στοιχεία ότι ο μεταποιητής μεταποίησε ή σκοπεύει να μεταποιήσει, με σκοπό τη μεταφύτευση, το προϊόν συγκομιδής το οποίο αποκόμισε ένας ρητά οριζόμενος στην αίτηση γεωργός μέσω της καλλιέργειας υλικού αναπαραγωγής της προστατευόμενης φυτικής ποικιλίας, ή πρέπει επιπλέον να αποδειχθούν έναντι του μεταποιητή τα προβαλλόμενα στοιχεία (π.χ. μέσω αποστολής ενός αντιγράφου της δηλώσεως μεταφύτευσεως του γεωργού) στην αίτηση πληροφόρησης;

3) Μπορούν να ανακύψουν στοιχεία, δικαιολογούντα την υποχρέωση πληροφόρησης που υπέχει ο μεταποιητής από το γεγονός ότι αυτός εκτελεί ως εντολοδόχος του κατόχου δικαιωμάτων φυτικής ποικιλίας σύμβαση αναπαραγωγής για την παραγωγή σπόρου καταναλώσεως της προστατευόμενης ποικιλίας, την οποία συνήψε ο κάτοχος δικαιωμάτων φυτικής ποικιλίας με τον γεωργό ο οποίος πραγματοποιεί την αναπαραγωγή, όταν και διότι ο γεωργός στο πλαίσιο της εκτελέσεως της σύμβασης αναπαραγωγής στην πραγματικότητα αποκτά τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει ένα τμήμα του σπόρου αναπαραγωγής για σκοπούς μεταφύτευσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, σχετικά με τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 173, σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Γερμανία), στις 10 Φεβρουαρίου 2011 — Land Hessen, εκπροσωπούμενο από το Regierungspräsidium Gießen, κατά Florence Feyerbacher

(Υπόθεση C-62/11)

(2011/C 145/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Land Hessen, εκπροσωπούμενο από το Regierungspräsidium Gießen

Εφεσίβλητη: Florence Feyerbacher

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί η συμφωνία που υπογράφηκε την 18η Σεπτεμβρίου 1998 μεταξύ της κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) σχετικά με την έδρα της ΕΚΤ (συμφωνία περί της έδρας) τμήμα του δικαίου της Ενώσεως που υπερισχύει του εθνικού δικαίου ή πρόκειται για σύμβαση διεθνούς δικαίου;

2) Πρέπει το άρθρο 15 της συμφωνίας περί της έδρας, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της ΕΚΤ, να ερμηνευθεί στενά, υπό την έννοια ότι, όταν πρόκειται για υπαλλήλους της ΕΚΤ, η εφαρμογή των διατάξεων του γερμανικού δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων περί θεμελιώσεως δικαιωμάτων για παροχές αποκλείεται μόνο όταν οι εν λόγω υπάλληλοι λαμβάνουν από την ΕΚΤ, βάσει των «όρων απασχολήσεως», παρόμοιες ασφαλιστικές παροχές;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2:

α) Πρέπει οι εν λόγω διατάξεις να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντικεινται στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία, όσον αφορά τη χορήγηση οικογενειακών παροχών, εφαρμόζει αποκλειστικά και μόνο την αρχή της εδαφικότητας;

β) Μπορεί το σκεπτικό του Δικαστηρίου στην απόφαση *Bosmann* (C-352/06, Συλλογή 2008, σ. I-3827, σκέψεις 31 έως 33) να ισχύσει κατ' αναλογία και για την εφαρμογή των ανωτέρω αναφερθεισών διατάξεων; Μήπως το άρθρο 15 της συμφωνίας περί της έδρας, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του καταστατικού του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, αφαιρεί από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας τη δυνατότητα να χορηγεί οικογενειακά επιδόματα στους υπαλλήλους της ΕΚΤ που διαμένουν στο έδαφός της;

βδου, στον αέρα του περιβάλλοντος, νυν άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/CE ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη.

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι συγκεντρώσεις ΑΣ₁₀ στον αέρα του περιβάλλοντος, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές που αναφέρονται στο μέρος I του παραρτήματος III της οδηγίας από τις καθοριζόμενες στο μέρος αυτό ημερομηνίες. Η προβλεπόμενη στο μέρος αυτό ημερομηνία είναι η 1η Ιανουαρίου 2005.

Κατά την εκτίμηση των ετήσιων εκθέσεων για τα έτη 2005-2007, η Επιτροπή επισήμανε την ύπαρξη υπερβάσεων των οριακών τιμών των σωματιδίων ΑΣ₁₀ σε πλήθος ζωνών και αστικών οικισμών. Επιπλέον, τα διαβιβασθέντα από την Ιταλία πλέον πρόσφατα στοιχεία, τα οποία αναφέρονται στο έτος 2009, καταδεικνύουν ότι διατηρείται η κατάσταση της υπερβάσεως των ημερήσιων και/ή ετήσιων οριακών τιμών σε περίπου 70 ζώνες.

Για τους λόγους αυτούς, η Ιταλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30 όσον αφορά τις ζώνες και τα έτη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 163, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ L 152, σ. 1.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-68/11)

(2011/C 145/10)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και S. Mortoni)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, υπερβαίνοντας για διαδοχικά έτη τις οριακές τιμές για τα σωματίδια ΑΣ₁₀ στον αέρα του περιβάλλοντος σε πλήθος ζωνών και οικισμών σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύ-

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* (Βέλγιο) στις 16 Φεβρουαρίου 2011 — *Connoisseur Belgium BVBA* κατά *Belgische Staat*

(Υπόθεση C-69/11)

(2011/C 145/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Connoisseur Belgium BVBA*

Καθού-εναγόμενο: *Belgische Staat*

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται το άρθρο 26 του Wetboek BTW στο άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ⁽¹⁾, όπως αυτό σήμερα περιλαμβάνεται στο άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, καθώς και στην αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ, αν η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οφείλεται ΦΠΑ επί εξόδων ή ποσών που βάσει συμβάσεως δύνανται να χρεωθούν στον αντι-συμβαλλόμενο, αλλά δεν χρεώθηκαν;

- (¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
(²) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Φεβρουαρίου 2011 — Secretary of State for the Home Department κατά Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Υπόθεση C-83/11)

(2011/C 145/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) Λονδίνο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Secretary of State for the Home Department

Εφεσίβλητοι: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτείται, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾, ένα κράτος μέλος να προβλέπει στην εθνική νομοθεσία του τη διευκόλυνση της εισόδου και της διαμονής σε κράτος μέλος για την κατηγορία των μελών της οικογένειας που δεν είναι υπήκοοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2;
- 2) Μπορεί ένα τέτοιο μέλος της οικογένειας, όπως αναφέρεται υπό το ερώτημα 1, να επικαλεστεί την απευθείας εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, σε περίπτωση που δεν μπορεί να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από τις εθνικές νομοθετικές διατάξεις;

- 3) Η κατηγορία των άλλων μελών της οικογένειας που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2 και στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ περιορίζεται σε όσα μέλη έχουν διαμείνει στην ίδια χώρα με τον υπήκοο της Ένωσης και με την/τον σύζυγό του/της, πριν την άφιξη του υπηκόου της Ένωσης στο κράτος υποδοχής;
- 4) Πρέπει κάθε αναφερόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σχέση εξάρτησης, στην οποία βασίζεται το άλλο μέλος της οικογένειας προκειμένου να διασφαλίσει την είσοδό του στο κράτος υποδοχής, να είναι σχέση εξάρτησης που υπήρχε λίγο πριν τη μεταίκηση του πολίτη της Ένωσης στο κράτος υποδοχής;
- 5) Μπορεί ένα κράτος μέλος να θέσει συγκεκριμένες προϋποθέσεις όσον αφορά τη φύση ή τη διάρκεια της σχέσης εξάρτησης του άλλου μέλους της οικογένειας που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ προκειμένου να αποφευχθεί η πιθανότητα δημιουργίας επιτηδευμένης ή μη αναγκαίας σχέσης εξάρτησης με σκοπό να καταστεί δυνατό σε μη υπήκοο να εισέλθει ή να εξακολουθεί να διαμένει στην επικράτειά του;
- 6) Πρέπει η σχέση εξάρτησης, στην οποία βασίζεται το άλλο μέλος της οικογένειας προκειμένου να εισέλθει σε κράτος μέλος, να εξακολουθεί να υφίσταται στο κράτος υποδοχής για συγκεκριμένη περίοδο ή επ' αόριστον, προκειμένου να εκδοθεί ή να ανανεωθεί δελτίο διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ και εάν ναι, με ποιο τρόπο πρέπει να αποδεικνύεται αυτή η σχέση εξάρτησης;

- (¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ ΕΕ L 158, σ. 77

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 24 Φεβρουαρίου 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Υπόθεση C-84/11)

(2011/C 145/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιοντες: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Έτεροι διάδικοι στη διαδικασία: Helsingin yliopiston apteekki (φαρμακείο του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι), Lääkealan turvalliisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA (εθνική υπηρεσία φαρμάκων)

πληθυσμού με φάρμακα και της διαδικασίας της φαρμακολογίας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι δεν ανατίθεται καμία ανάλογη αποστολή στα υποκαταστήματα φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι;

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει την έννοια το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, το οποίο αφορά τη σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ελευθερία εγκαταστάσεως, ότι εμποδίζει την εφαρμογή των διατάξεων του 'lääkelaki' (φινλανδικού νόμου περί φαρμάκων) σχετικά με το καθεστώς παροχής αδειάς λειτουργίας φαρμακείων επειδή οι προϋποθέσεις δημιουργίας υποκαταστημάτων φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι διαφέρουν από τις αντίστοιχες προϋποθέσεις που ισχύουν για τα ιδιωτικά φαρμακεία ως εξής:

α) κατόπιν αδειάς την οποία παρέχει η φινλανδική υπηρεσία φαρμάκων βάσει του άρθρου 52, πρώτο εδάφιο, του φινλανδικού νόμου περί φαρμάκων, υποκατάστημα ιδιωτικού φαρμακείου μπορεί να λειτουργήσει σε περιοχή η οποία, λόγω του περιορισμένου της πληθυσμού, να μην πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη λειτουργία ανεξάρτητου φαρμακείου, αλλά στην οποία για λόγους εφοδιασμού του πληθυσμού με φάρμακα επιβάλλεται η ύπαρξη φαρμακείου· κάθε ιδιώτης φαρμακοποιός μπορεί να λειτουργεί μέχρι τρία υποκαταστήματα φαρμακείου βάσει αδειάς χορηγούμενης χωριστά για καθένα από αυτά· αντιθέτως, υποκατάστημα φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι μπορεί να λειτουργήσει βάσει αδειάς χορηγούμενης κατόπιν ειδικής εξετάσεως της οικείας αιτήσεως από την φινλανδική εθνική υπηρεσία φαρμάκων βάσει του άρθρου 52, τρίτο εδάφιο, του φινλανδικού νόμου περί φαρμάκων, ενώ ο νόμος ή άλλες εθνικές διατάξεις δεν προβλέπουν άλλους περιορισμούς όσον αφορά τη σχετική με τη χορήγηση της εν λόγω αδειάς εκτίμηση πέραν του κανόνα ότι το Πανεπιστήμιο του Ελσίνκι μπορεί να λειτουργεί κατ' ανωτάτο όριο μέχρι 16 υποκαταστήματα φαρμακείου·

β) κατά τη χορήγηση αδειάς λειτουργίας υποκαταστήματος ιδιωτικού φαρμακείου η φινλανδική υπηρεσία φαρμάκων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον τόπο εγκαταστάσεως του φαρμακείου· δεν υφίσταται όμως ανάλογος κανόνας για τη λειτουργία υποκαταστημάτων φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι, τέτοια δε υποκαταστήματα υφίστανται σε όλη τη Φινλανδία;

2) Αν το Δικαστήριο κρίνει, απαντώντας στα ανωτέρω ερωτήματα, ότι το άρθρο 49 ΣΛΕΕ εμποδίζει την εφαρμογή ειδικού καθεστώτος παροχής αδειάς λειτουργίας υποκαταστημάτων για το φαρμακείο του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι, το παρόν δικαστήριο υποβάλλει επιπλέον τα ακόλουθα συμπληρωματικά ερωτήματα:

α) Δικαιολογείται ο ειδικός για το φαρμακείο του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως μέσω του καθεστώτος παροχής αδειάς λειτουργίας υποκαταστημάτων από επιτακτικούς και σύμφωνους προς την αρχή της αναλογικότητας λόγους γενικού συμφέροντος συνδεόμενους με την ιδιαίτερη αποστολή του φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι στον τομέα του εφοδιασμού του

β) Προκύπτει από την προαναφερθείσα ειδική αποστολή, την οποία αναθέτει ο νόμος στο φαρμακείο του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι, ότι το φαρμακείο αυτό μπορεί να λογίζεται ως επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος υπό την έννοια του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιτρέπει η διάταξη αυτή της ΣΛΕΕ, όσον αφορά τα υποκαταστήματα του φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι, παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις περί χορηγήσεως διοικητικής αδειάς που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου και από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του ότι καμία αντίστοιχη ειδική αποστολή δεν ανατίθεται στα υποκαταστήματα του φαρμακείου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι;

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδία

(Υπόθεση C-85/11)

(2011/C 145/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: R. Lyal)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παρέχοντας σε μη υποκείμενους στον φόρο τη δυνατότητα να είναι μέλη «ομάδας ΦΠΑ» (να θεωρούνται, δηλαδή, από πλευράς ΦΠΑ, ως ένα και μόνον πρόσωπο το οποίο υπόκειται στον φόρο), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9 και 11 της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Χάριν ευκολίας και προς αποτροπή ενδεχόμενων καταχρήσεων, η οδηγία ΦΠΑ επιτρέπει στα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν δύο ή περισσότερους υποκείμενους στον φόρο ως ενιαίο πρόσωπο. Ωστόσο, κατά την Επιτροπή, τα κράτη μέλη δεν έχουν την ευχέρεια

να εντάσσουν και μη υποκείμενους στον φόρο σε αυτές τις «ομάδες ΦΠΑ», διότι τούτο θα είχε ως συνέπεια να έχουν πρόσωπα που δεν υπόκεινται στον φόρο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των υποκειμένων στον φόρο. Επομένως, είναι αντίθετη προς την οδηγία η ιρλανδική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι μη υποκείμενοι στον φόρο μπορούν να είναι μέλη «ομάδας ΦΠΑ».

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-86/11)

(2011/C 145/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: R. Lyal)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, επιτρέποντας σε πρόσωπα μη υποκείμενα στον φόρο να αποτελούν μέλη μιας ομάδας ΦΠΑ (ομάδας που θεωρείται ως ενιαίο υποκείμενο στον ΦΠΑ πρόσωπο), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9 και 11 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Για πρακτικούς λόγους και προς καταπολέμηση πιθανών καταχρήσεων, η οδηγία περί ΦΠΑ παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν, από φορολογικής απόψεως, δύο ή περισσότερα υποκείμενα στον φόρο πρόσωπα ως ενιαίο υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η οδηγία δεν παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι σε μια τέτοια ομάδα μπορούν να περιλαμβάνονται και πρόσωπα μη υποκείμενα στον φόρο, πράγμα το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα να επεκτείνονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των φορολογουμένων σε μη υποκείμενους στον φόρο. Επομένως, η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου που επιτρέπει την ένταξη προσώπων μη υποκείμενων στον φόρο σε μια ομάδα ΦΠΑ είναι αντίθετη προς την οδηγία.

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2011 η Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (εκπρόσωποι: G. Hild, Rechtsanwältin, R. Lange, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-336/08 και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει η νυν ανααιρεσείουσα κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 11ης Ιουνίου 2008, που απέρριψε την αίτησή της για την καταχώριση τρισδιάστατου σήματος που παριστάνει ένα σοκολατένιο λαγό με κόκκινο φιόγκο.

Ως λόγους αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα προβάλλει την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

Ως προς τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, που αφορά την εξέταση του διακριτικού χαρακτήρα, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ούτε η εξέταση του ΓΕΕΑ αλλά ούτε και ο δικαστικός έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου ικανοποιούν τις απαιτήσεις που ορίζει ο νόμος, καθόσον αμφότερες οι αποφάσεις στηρίχθηκαν σε εικασίες. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ βασίστηκε στην εικασία ότι η διαπίστωση ότι το πασχαλινό σοκολατένιο λαγουδάκι αποτελεί παραδοσιακή σχηματοποιημένη μορφή που συνδέεται με τις πασχαλινές εορτές ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και ότι τούτο δεν αμφισβητείται. Εντούτοις, ποτέ η διαπίστωση αυτή δεν ήταν αναμφισβήτητη, η δε ανααιρεσείουσα την αμφισβήτησε ρητώς προσκομίζοντας πλήθος πραγματικών στοιχείων. Το ΓΕΕΑ και το Γενικό Δικαστήριο όφειλαν να έχουν προβεί σε αξιολόγηση των στοιχείων αυτών προκειμένου να εκπληρώσουν επαρκώς κατά νόμο την υποχρέωση εξέτασεως που υπέχουν από το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι η χρήση του χρυσόχαρτου για πασχαλινά σοκολατένια λαγουδάκια είναι συνήθης στην αγορά, μολονότι με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατονομάζονται μόνον άλλα τρία προϊόντα για τα οποία χρησιμοποιείται χρυσόχαρτο ως περιτύλιγμα. Αυτός ο αριθμός προϊόντων δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι το χαρακτηριστικό αυτό θεωρείται «σύννηδες στην αγορά».

Το άβασιμο της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι το σήμα δεν διαθέτει εγγενή διακριτικό χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται προφανές και από το γεγονός ότι το επίμαχο σήμα έχει καταχωριστεί ως σήμα σε 15 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά την αναιρεσίευση, η νομική εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, την οποία αφορά ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως, ότι δηλαδή το σήμα πρέπει να έχει αποκτήσει δια της χρήσεως διακριτικό χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι εσφαλμένη για δύο λόγους.

Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το γεγονός ότι διακριτικός χαρακτήρας δια της χρήσεως μπορεί να αποκτάται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υφίσταται εγγενής διακριτικός χαρακτήρας. Επομένως, στα 15 κράτη μέλη, στα οποία το επίμαχο σήμα διαθέτει εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, δεν μπορεί να απαιτείται η απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα. Αντιθέτως, αν γίνει δεκτή η άποψη ότι για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα πρέπει να εξεταστεί η κατάσταση σε καθένα από τα κράτη μέλη, πρέπει να αξιολογηθούν οι πραγματικές περιστάσεις που επικρατούν στα εν λόγω κράτη μέλη. Δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 74 του κανονισμού, ο διακριτικός χαρακτήρας λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, το ΓΕΕΑ όφειλε να καταλήξει συναφώς σε συγκεκριμένες διαπιστώσεις ως προς καθένα από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, το ΓΕΕΑ και το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψαν να προβούν στις διαπιστώσεις αυτές.

Αφετέρου, οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου αντιβαίνουν στην αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος. Κατά την εξέταση της δυνατότητας καταχώρισης και, εν προκειμένω, του διακριτικού χαρακτήρα, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να θεωρείται ως κοινή ενιαία αγορά. Αν διαπιστώνεται ως προς το μεγαλύτερο τμήμα του συνολικού πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης η κτήση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσης στις συναλλαγές, τότε ο εν λόγω διακριτικός χαρακτήρας πρέπει να αρκεί και για την προστασία του σήματος στο σύνολο της ευρωπαϊκής αγοράς.

Αναίρεση που άσκησαν στις 2 Μαρτίου 2011 οι Helena Rubinstein, L'Oréal κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίευτες: Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA (εκπρόσωπος: A. von Mühlendahl, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Allergan, Inc.

Αιτήματα των αναιρεσιουσών

Οι αναιρεσίευτες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2010 επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-345/08 και T-357/08,
- να απορρίψει τις προσφυγές της Allergan, Inc. κατά των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεων του ΓΕΕΑ της 28ης Μαρτίου 2007 επί της υποθέσεως 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) και της 4ης Απριλίου 2007 επί της υποθέσεως 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL),
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να φέρει τα δικαστικά έξοδα των δικών ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσίευτες προβάλλουν ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾, κρίνοντας ότι το ΓΕΕΑ ορθώς δέχθηκε ότι τα προγενέστερα σήματα τα οποία επικαλείται η Allergan, Inc. διαθέτουν φήμη και ότι η χρήση των σημάτων των οποίων αμφισβητείται η καταχώριση συνεπάγεται άντληση αθέμιτου οφέλους από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων και θίγει τη φήμη των σημάτων αυτών.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 115 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, κανόνας 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: κανόνας 38 και κανονισμός 2868/95), διότι έλαβε υπόψη του αποδεικτικά στοιχεία που δεν υποβλήθηκαν στη γλώσσα διαδικασίας.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 63 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, διότι εξέτασε και επικύρωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις βάσει εσφαλμένων νομικών κριτηρίων.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, διότι έκρινε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις επαικώς αιτιολογημένες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-19/07, Systran και Systran Luxembourg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. van Rijn, E. Montagui και J. Samnadda, επικουρούμενοι από τους A. Berenboom και M. Isgour, δικηγόρους)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Systran SA και Systran Luxembourg SA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναίρεσει την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-19/07, Systran και Systran Luxembourg κατά Επιτροπής, με την οποία έγινε μερικώς δεκτή αγωγή αποζημίωσης κατά της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, αποφασίζοντας οριστικά επί της διαφοράς να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη και αβάσιμη·
- να καταδικάσει τις Systran SA και Systran Luxembourg SA στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν τόσο οι ίδιες όσο και η Επιτροπή·
- επικουρικά, να αναίρεσει την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-19/07, Systran και Systran Luxembourg κατά Επιτροπής, και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή επικαλείται οκτώ λόγους αναίρεσης. Υποστηρίζει ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει από σειρά πλημμελειών που δικαιολογούν την αναίρεσή της. Οι προβαλλόμενοι λόγοι άπτονται της αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να επιληφθεί της διαφοράς, της εκ μέρους του τηρήσεως της διαδικασίας, καθώς και της τηρήσεως των τριών προϋποθέσεων οι οποίες, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας: της υπέρξεως πταίσματος, της υπέρξεως ζημίας και της υπέρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ του πταίσματος και της ζημίας.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη όσον αφορά τη μη συμβατική φύση της διαφοράς και, κατά συνέπεια, κρίνοντας ότι ήταν αρμόδιο να επιληφθεί της διαφοράς.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Επιτροπής και παρέβη τους κανόνες περί αποδείξεως.

Με τον τρίτο λόγο, η Επιτροπή επικαλείται μη ορθή εφαρμογή των κανόνων περί του δικαιώματος του δημιουργού σχετικά με τον καθορισμό του κατόχου αυτών των δικαιωμάτων.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη όσον αφορά την εκτίμηση της υπέρξεως, αφενός, απομινήσεως και, αφετέρου, προσβολής του δικαιώματος τεχνονομίας της Systran.

Ο πέμπτος λόγος αναίρεσης αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο, θεωρώντας ότι το υποτιθέμενο πταίσμα της Επιτροπής συνίσταται σε κατάφωρη παραβίαση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παραβίαση των αρχών της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον έκτο λόγο αναίρεσης, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία της εξαίρεσης που προβλέπει το άρθρο 5 της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ και, αφετέρου, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας.

Με τον έβδομο λόγο, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, αφενός, προέβη σε προδήλως ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως και, αφετέρου, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας.

Τέλος, ο όγδοος λόγος αναίρεσης αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο, επιδικάζοντας στη Systran αποζημίωση ύψους 12 001 000 ευρώ, αφενός, προέβη σε προδήλως ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις, παραμόρφωσε αποδεικτικά στοιχεία και υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως και, αφετέρου, δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά τον υπολογισμό της ζημίας.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-108/11)

(2011/C 145/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, C. Soulay)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, εφαρμόζοντας συντελεστή ΦΠΑ 4,8 % στις παραδόσεις λαγωνικών και ίππων που δεν χρησιμοποιούνται συνήθως στην παρασκευή τροφίμων, στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96, 98 (σε συνδυασμό με το παράρτημα III) και 110 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας,

— να καταδικάσει Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 96 της οδηγίας περί ΦΠΑ, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, για τις παραδόσεις αγαθών και για τις παροχές υπηρεσιών, κανονικό συντελεστή ΦΠΑ, ο οποίος δεν μπορεί να είναι κατώτερος του 15 %.

Κατά το άρθρο 98, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν έναν ή δύο μειωμένους συντελεστές στις παραδόσεις αγαθών και στις παροχές υπηρεσιών των κατηγοριών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα III της οδηγίας. Οι επιμαχες εν προκειμένω παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα.

Η οδηγία περί ΦΠΑ περιέχει και μεταβατικές διατάξεις, δυνάμει των οποίων τα κράτη μέλη δύνανται να συνεχίσουν να εφαρμόζουν συντελεστές κατά παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις της οδηγίας, εφόσον αυτοί προβλέπονται από διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που ίσχυαν πριν την 1η Ιανουαρίου 1991.

Κατά το άρθρο 113 της οδηγίας περί ΦΠΑ, τα κράτη μέλη τα οποία την 1η Ιανουαρίου 1991 εφαρμόζαν συντελεστές χαμηλότερους από το κατώτατο όριο του άρθρου 99 μπορούν να εφαρμόζουν κάποιον από τους μειωμένους συντελεστές του άρθρου 98 στα αγαθά και υπηρεσίες που ορίζει το άρθρο αυτό. Δεδομένου, όμως, ότι η Ιρλανδία εφαρμόζει συντελεστή χαμηλότερο από το κατώτατο όριο του άρθρου 99 της οδηγίας περί ΦΠΑ στα επίμαχα αγαθά και υπηρεσίες, η επίκληση του άρθρου 113 είναι αλυσιτελής.

Το άρθρο 110 της οδηγίας επίσης αφορά συντελεστές χαμηλότερους από το κατώτατο όριο του άρθρου 99. Πρόκειται για μεταβατική διάταξη εφαρμοστέα επί μέτρων που έχουν θεσπιστεί για σαφώς καθοριζόμενους λόγους κοινωνικού συμφέροντος (π.χ. μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των αγαθών και των υπηρεσιών που καλύπτουν βασικές κοινωνικές ανάγκες) και υπέρ των τελικών καταναλωτών. Η Επιτροπή προβάλλει ότι η παράδοση ίππων και λαγωνικών (που δεν χρησιμοποιούνται στην παρασκευή τροφίμων), η μίσθωση ίππων και η παροχή υπηρεσιών σπερματεγχύσεως δεν

μπορούν να θεωρηθούν απαραίτητες για την κάλυψη βασικών κοινωνικών αναγκών. Η Επιτροπή προβάλλει επίσης ότι οι ίπποι και τα λαγωνικά προορίζονται ως επί το πλείστον για αγώνες ή για εκτροφή, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το επίμαχο μέτρο έχει θεσπιστεί υπέρ του τελικού καταναλωτή.

⁽¹⁾ EE L 347, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 4 Μαρτίου 2011 — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-117/11)

(2011/C 145/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd.

Εφεσίβλητοι: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ποιους συγκεκριμένους παράγοντες πρέπει να λάβει υπόψη το αιτούν δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί αν, σε περιπτώσεις όπως αυτές της προκειμένης υποθέσεως, η δραστηριότητα του υποκειμένου στον φόρο συνιστά μία ενιαία φορολογητέα παροχή υπηρεσιών σταθμεύσεως ή συνίσταται σε δύο χωριστές παροχές, μία σχετική με τη στάθμευση οχημάτων και μία άλλη με τη μεταφορά προσώπων;

Ειδικότερα:

α) Έχει εφαρμογή εν προκειμένω το σκεπτικό των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-349/96, Card Protection Plan, και της 27ης Οκτωβρίου 2005, C-41/04, Levob; Πιο συγκεκριμένα, είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η επίμαχη υπηρεσία μεταφοράς είτε είναι παρεπόμενη σε σχέση με την υπηρεσία σταθμεύσεως είτε συνδέεται τόσο στενά με αυτήν ώστε συνδέονται, αντικειμενικά, μία αδιαίρετη οικονομική παροχή, της οποίας ο διαχωρισμός θα ήταν τεχνητός;

- β) Στο πλαίσιο της εξετάσεως του ερωτήματος 1, στοιχείο α', κατά πόσον πρέπει το αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη το κόστος παροχής της υπηρεσίας μεταφοράς, σε αντιδιαστολή προς το αντίστοιχο κόστος της υπηρεσίας σταθμεύσεως, σύμφωνα με τις σκέψεις 24 έως 26 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1998, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-308/96 και C-94/97, Madgett και Baldwin, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ζητήματος αν η υπηρεσία μεταφοράς είναι παρεπόμενη σε σχέση με την υπηρεσία σταθμεύσεως;
- γ) Υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, C-572/07, Tellmer, ιδίως δε των σκέψεων 21 έως 24 της αποφάσεως αυτής, πρέπει το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ερωτήματος 1, στοιχείο α', να λάβει υπόψη το γεγονός ότι το επιμέρους στοιχείο της μεταφοράς θα μπορούσε (αν και δεν συμβαίνει εν προκειμένω) να παρέχεται με διάφορους τρόπους (παραδείγματος χάρι, ο υποκείμενος στον φόρο δύναται να χρησιμοποιήσει κάποιον τρίτο παρέχοντα υπηρεσίες, ο οποίος είτε εκδίδει τιμολόγιο στο όνομα του υποκειμένου στον φόρο είτε συναλλάσσεται απευθείας με τον πελάτη και χρεώνει χωριστά την παρεχόμενη υπηρεσία μεταφοράς) και κατά πόσον έχει σημασία αν η οικεία σύμβαση παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να επιλέξει ανάμεσα στους διάφορους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε να παρασχεθεί αυτό το στοιχείο της υπηρεσίας;
- 2) Σε ποιόν βαθμό πρέπει το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της απαραίτητης για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα 1, στοιχεία α', εκτιμήσεως του ζητήματος αν πρόκειται ή όχι για μία αδιαίρετη οικονομική παροχή, να λάβει υπόψη την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας;
- Ειδικότερα:
- α) Εξαρτάται η απάντηση από το αν ο υποκείμενος στον φόρο παρέχει επίσης υπηρεσίες είτε σταθμεύσεως είτε μεταφοράς, χωριστά σε άλλες κατηγορίες πελατών;
- β) Εξαρτάται η απάντηση από το είδος της μεταχειρίσεως που επιφυλάσσει το εθνικό δίκαιο στις υπηρεσίες μεταφοράς προς και από αερολιμένες, οι οποίες δεν παρέχονται από επιχειρήσεις παρέχουσες υπηρεσίες σταθμεύσεως;
- γ) Εξαρτάται η απάντηση από το αν, κατά το εθνικό δίκαιο, άλλες περιπτώσεις παροχής από υποκειμένους στον φόρο υπηρεσιών τόσο σταθμεύσεως όσο και μεταφοράς (όχι όμως προς και από αερολιμένες) αντιμετωπίζονται ως δύο χωριστές παροχές, η μία φορολογητέα και η άλλη αφορολόγητη;
- δ) Εξαρτάται η απάντηση από το αν ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να αποδείξει ότι οι υπηρεσίες που παρέχει βρίσκονται σε ανταγωνισμό με άλλες παρόμοιες υπηρεσίες (οι οποίες χαρακτηρίζονται επίσης από την ύπαρξη αμφότερων των στοιχείων της σταθμεύσεως και της μεταφοράς), παρεχόμενες είτε από το ίδιο πρόσωπο είτε από δύο διαφορετικά πρόσωπα; Πιο συγκεκριμένα, εξαρτάται η απάντηση από το αν ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να αποδείξει ότι οι καταναλωτές οι οποίοι επιθυμούν να πραγματοποιήσουν τμήμα της διαδρομής τους προς τον αερολιμένα με το αυτοκίνητό τους έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν υπηρεσίες σταθμεύσεως του αυτοκινήτου τους και μεταφοράς τους προς τον αερολιμένα, παρεχόμενες από χωριστές και ανεξάρτητες επιχειρήσεις, παραδείγματος χάρι σταθμεύοντας κοντά σε σταθμό τρένου και μεταβαίνοντας με το τρένο στον αερολιμένα ή σταθμεύοντας σε τοποθεσία πλησίον του αερολιμένα και μεταβαίνοντας σε αυτόν με άλλο μέσο δημόσιας συγκοινωνίας;
- ε) Με ποιόν τρόπο πρέπει το αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Δικαστήριο με την απόφαση της 6ης Μαΐου 2010, C-94/09, Επιτροπή κατά Γαλλίας, όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και των επίμαχων στην υπόθεση εκείνη υπηρεσιών μεταφοράς;
- 3) Απαγορεύει το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως δε η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, εθνική διάταξη η οποία αποκλείει την εφαρμογή μηδενικού συντελεστή στις υπηρεσίες μεταφοράς μεταξύ αερολιμένα και χώρου σταθμεύσεως, εφόσον το πρόσωπο που παρέχει το στοιχείο της μεταφοράς είτε συμπίπτει με το πρόσωπο που παρέχει το στοιχείο της σταθμεύσεως είτε συνδέεται με αυτό;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 7 Μαρτίου 2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD κατά Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto»

(Υπόθεση C-118/11)

(2011/C 145/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad Βάρνας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Καθού: Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto», gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η προϋπόθεση «χρησιμοποιούνται», την οποία επιβάλλει το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112 (!), και σε ποιο χρονικό σημείο πρέπει –στο πλαίσιο της εξακρίβωσης της καταρχήν γένεσης του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών– να έχει εκπληρωθεί η προϋπόθεση αυτή; ήδη κατά τη φορολογική περίοδο κατά την οποία αποκτήθηκαν τα αγαθά ή παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες ή αρκεί να εκπληρώνεται η εν λόγω προϋπόθεση σε μεταγενέστερη φορολογική περίοδο;
- 2) Με δεδομένα τα άρθρα 168 και 176 της οδηγίας 2006/112, είναι θεμιτή μια νομική ρύθμιση όπως η επίμαχη εν προκειμένω εθνική ρύθμιση –του άρθρου 70, παράγραφος 1, σημείο 2, του βουλγαρικού νόμου για τον ΦΠΑ– που επιτρέπει να εξαιρούνται εκ των προτέρων από το σύστημα της έκπτωσης του φόρου εισροών τα αγαθά και οι υπηρεσίες που «προορίζονται για την πραγματοποίηση πράξεων χωρίς αντάλλαγμα ή για άλλες δραστηριότητες και όχι για την οικονομική δραστηριότητα του υποκειμένου στον φόρο πρόσωπου»;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 2: Πρέπει το άρθρο 176 της οδηγίας 2006/112 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος που θέλησε να κάνει χρήση της ευχέρειάς του να αποκλείσει το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών για ορισμένα αγαθά ή ορισμένες υπηρεσίες και που έχει ορίσει τις κατηγορίες των δαπανών ως εξής: Τα αγαθά ή οι υπηρεσίες προορίζονται για την πραγματοποίηση πράξεων χωρίς αντάλλαγμα ή για άλλες δραστηριότητες και όχι για την οικονομική δραστηριότητα του υποκείμενου στον φόρο προσώπου, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 70, παράγραφος 3, του νόμου για τον ΦΠΑ, έχει εκπληρώσει την προϋπόθεση να καθορίσει μια κατηγορία επαρκώς συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών, δηλαδή να συγκεκριμενοποιήσει τα αγαθά και τις υπηρεσίες αυτές σε συνάρτηση με τη φύση τους;
- 4) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα 3: Πώς πρέπει, με δεδομένα τα άρθρα 168 και 176 της οδηγίας 2006/112, να αξιολογηθεί ο προορισμός (η χρησιμοποίηση ή η μελλοντική χρησιμοποίηση) των αγαθών ή υπηρεσιών που απέκτησε ο υπόχρεος: ως προϋπόθεση για την καταρχήν γένεση του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών ή ως λόγος διόρθωσης του ποσού της έκπτωσης;
- 5) Σε περίπτωση που ο προορισμός (η χρησιμοποίηση) πρέπει να αξιολογηθεί ως λόγος διόρθωσης του ποσού της έκπτωσης, πώς πρέπει να ερμηνευθεί η διάταξη του άρθρου 173 της οδηγίας 2006/112: Προβλέπει η διάταξη αυτή την πραγματοποίηση διορθώσεων ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά ή οι υπηρεσίες, μετά την απόκτησή τους, χρησιμοποιούνται αρχικά για μη φορολογούμενη δραστηριότητα ή δεν χρησιμοποιούνται καθόλου, αλλά παραμένουν στη διάθεση της επιχείρησης και υπάγονται, σε μεταγενέστερη της απόκτησής τους [φορολογική] περίοδο, στη φορολογητέα δραστηριότητα του υποχρέου;
- 6) Σε περίπτωση που το άρθρο 173 της οδηγίας 2006/112 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη διόρθωση αφορά και τις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά ή οι υπηρεσίες, μετά την απόκτησή τους, χρησιμοποιούνται αρχικά για μη φορολογούμενη δραστηριότητα ή δεν χρησιμοποιούνται καθόλου, αλλά στη συνέχεια υπάγονται στη φορολογητέα δραστηριότητα του υποχρέου, πρέπει τότε – με δεδομένα τον προβλεπόμενο στο άρθρο 70, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου για τον ΦΠΑ περιορισμό και το γεγονός ότι κατά το άρθρο 79, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου για τον ΦΠΑ πραγματοποιούνται διορθώσεις μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά, των οποίων η αρχική χρησιμοποίηση πληρούσε τις προϋποθέσεις της έκπτωσης του φόρου εισροών, χρησιμοποιήθηκαν στη συνέχεια κατά τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις αυτές – να γίνει δεκτό ότι το κράτος μέλος έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή του να ρυθμίσει κατά το δυνατόν αξιόπιστα και δίκαια το δικαίωμα έκπτωσης για όλα τα υποκείμενα στον φόρο πρόσωπα;
- 7) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στα παραπάνω ερωτήματα: Πρέπει μήπως να γίνει δεκτό ότι το πρόσωπο που έχει καταχωριστεί ως υποκείμενο στον φόρο κατά τον βουλγαρικό νόμο για τον ΦΠΑ δικαιούται, σύμφωνα με την περιλαμβανόμενη στον νόμο αυτό ρύθμιση για τον περιορισμό του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών και για τη διόρθωση του ποσού της έκπτωσης, εφόσον συντρέχουν περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης και με δεδομένο το

άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112, να προβεί σε έκπτωση του φόρου εισροών, όσον αφορά τα αγαθά που του παρέδωσε και τις υπηρεσίες που του παρέσχε ένα άλλο πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο, κατά τη [φορολογική] περίοδο της παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών και της γένεσης της φορολογικής αξίωσης;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-119/11)

(2011/C 145/22)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και C. Soulay)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας, από 1ης Ιανουαρίου 2007, συντελεστή ΦΠΑ ύψους 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 99 και 110 της οδηγίας ΦΠΑ (¹).

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή προσάπτει στην καθής ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2007, εφαρμόζει συντελεστή ΦΠΑ ύψους 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική, αντί του προϊσχύσαντος συντελεστή ύψους 5,5 %.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, βάσει του άρθρου 110 της οδηγίας ΦΠΑ, τα κράτη μέλη τα οποία, την 1η Ιανουαρίου 1991, εφήρμοζαν μειωμένους συντελεστές κατώτερους από το ελάχιστο όριο του 5 %, μπορούν να συνεχίσουν να τους εφαρμόζουν. Εντούτοις, το άρθρο αυτό δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να εισάγουν νέες παρεκκλίσεις ή να διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής αυτών που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1991, μολονότι το είχαν περιορίσει πριν την ημερομηνία αυτή. Αυτό ακριβώς, όμως, συνέβη εν

προκειμένου, δεδομένου ότι η καθής περιόρισε, από 1ης Ιανουαρίου 1997, το πεδίο εφαρμογής της υφισταμένης την 1η Ιανουαρίου 1991 παρεκκλίσεως όσον αφορά τον μειωμένο συντελεστή του ΦΠΑ, αποκλείοντας ρητώς τα έσοδα των πρώτων παραστάσεων από την πώληση εισιτηρίων «παρεχόντων αποκλειστικώς δικαίωμα εισόδου σε συναυλίες οι οποίες διοργανώνονται σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική». Η απόφαση της Γαλλικής Δημοκρατίας να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της παρεκκλίσεως από την οδηγία ΦΠΑ αντιβαίνει στους σκοπούς της οδηγίας αυτής.

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Ιταλία) στις 7 Μαρτίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Yeboah Kwadwo

(Υπόθεση C-120/11)

(2011/C 145/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Yeboah Kwadwo

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/EK (¹), υπό το πρίσμα των αρχών της αμοιβαίας συνεργασίας, της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, της αναλογικότητας και της αποτελεσματικότητας των μέτρων καταναγκασμού που λαμβάνονται προκειμένου να επιτρέψουν τον επαναπατρισμό του παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού, την απαγγελία κατηγορίας και την καταδίκη — με ποινή φυλακίσεως έως τέσσερα έτη σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με πρώτη διαταγή απομακρύνσεως και έως πέντε έτη σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με επόμενες διαταγές απομακρύνσεως εκδιδόμενες από τον Questore — του παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού αποκλειστικά και μόνο λόγω της μη συμμορφώσεώς του με την πράξη απελάσεως και τη διαταγή απομακρύνσεως που εκδίδει η διοικητική αρχή;

(¹) EE L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 9 Μαρτίου 2011 — A Oy

(Υπόθεση C-123/11)

(2011/C 145/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Oy

Λοιποί διάδικοι: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö et Valtiovarainministeriö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ υπό την έννοια, ότι, σε περίπτωση συγχωνεύσεως, η απορροφούσα εταιρία δύναται να εκπέσει φορολογικά τις ζημίες προγενέστερων της συγχωνεύσεως ετών τις οποίες υπέστη στο πλαίσιο της οικονομικής της δραστηριότητας η απορροφούμενη εταιρία, η οποία ήταν εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, όταν η απορροφούσα εταιρία δεν θα έχει πλέον εγκατάσταση στο κράτος όπου είχε την έδρα της η απορροφούμενη και όταν βάσει των εθνικών διατάξεων επιτρέπεται η έκπτωση των ζημιών της απορροφούμενης εταιρίας μόνον αν αυτή είναι ημεδαπή ή αν οι ζημίες αφορούν εγκατάστασή της στο εν λόγω κράτος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Λαμβάνονται υπόψη τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ προκειμένου να προσδιορισθεί αν το ύψος των προς έκπτωση ζημιών θα υπολογισθεί με βάση τις φορολογικές διατάξεις του κράτους εγκαταστάσεως της απορροφούσας εταιρίας ή αν θα λογίζονται ως δυνάμενες να εκπέσουν ζημίες οι ζημίες εκείνες που επαληθεύτηκαν στο κράτος εγκαταστάσεως της απορροφούμενης εταιρίας με βάση τις διατάξεις του κράτους αυτού;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 14 Μαρτίου 2011 — OOD Provadiinvest κατά Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto»

(Υπόθεση C-129/11)

(2011/C 145/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad της Βάρνας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: OOD Provardinvest

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων, εφόσον η αντιπαροχή είναι χαμηλότερη από την κανονική αξία, η βάση επιβολής του φόρου συνίσταται στην κανονική αξία της συναλλαγής μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο παραδίδων ή τα αγαθά ή ο αποδέκτης τους δεν έχει δικαίωμα πλήρους έκπτωσης του φόρου εισροών που αναλογεί στην αγορά ή στην παραγωγή ή κατασκευή των παραδοθέντων αγαθών;
- 2) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι, όταν ο παραδίδων το αγαθό έχει ασκήσει το δικαίωμα πλήρους έκπτωσης του φόρου εισροών για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αποτέλεσαν αντικείμενο μεταγενέστερων παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων καθορίζοντας την αξία τους σε επίπεδο χαμηλότερο από την κανονική αξία και όταν αυτό το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών δεν έχει διορθωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 173 έως 177 της οδηγίας και η παράδοση του αγαθού δεν εμπίπτει σε καμία από τις απαλλαγές που προβλέπονται στα άρθρα 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378, παράγραφος 2, 379, παράγραφος 2, και 380 έως 390 της οδηγίας, το κράτος μέλος δεν μπορεί να θεσπίσει μέτρα με τα οποία να προβλέπει ότι βάση επιβολής του φόρου είναι αποκλειστικά και μόνο η κανονική αξία;
- 3) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι, όταν ο παραδίδων το αγαθό έχει ασκήσει το δικαίωμα πλήρους έκπτωσης του φόρου εισροών για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αποτέλεσαν αντικείμενο μεταγενέστερων παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων καθορίζοντας την αξία τους σε επίπεδο χαμηλότερο από την κανονική αξία και όταν αυτό το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών δεν έχει διορθωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 173 έως 177 της οδηγίας, το κράτος μέλος δεν μπορεί να θεσπίσει μέτρα με τα οποία να προβλέπει ότι βάση επιβολής του φόρου είναι αποκλειστικά και μόνο η κανονική αξία;
- 4) Απαριθμεί περιοριστικά το άρθρο 80, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 τις περιπτώσεις στις οποίες συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν μέτρα με τα οποία να προβλέπουν ότι βάση επιβολής του φόρου είναι, στην περίπτωση παραδόσεων, η κανονική αξία;
- 5) Επιτρέπεται να εφαρμόζεται μια εθνική νομική ρύθμιση, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 27, παράγραφος 3, σημείο 1, του Zakon za danak varhu dobavenata stoynnost (του βουλγαρικού νόμου για τον φόρο προστιθέμενης αξίας), αν συντρέχουν περιστάσεις διαφορετικές από αυτές που απαριθμούνται στο άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 2006/112;
- 6) Έχει η διάταξη του άρθρου 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 απευθείας εφαρμογή, όταν συντρέχει περίπτωση όπως η προκειμένη, και μπορούν τα εθνικά δικαστήρια να εφαρμόζουν τη διάταξη αυτή απευθείας;

(¹) EE L 347, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Viega κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-375/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Συμμετοχή στην παράβαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Σχετικός κύκλος εργασιών — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2011/C 145/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικά, J. Burrichter, T. Mäger και F. Bulst, στη συνέχεια, J. Burrichter, T. Mäger και M. Röhrig, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τον A. Böhlke, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) καθώς και, επικουρικός, αίτημα μειώσεως του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Viega GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Legris Industries κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-376/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς)

(2011/C 145/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Legris Industries SA (Rennes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά, A. Wachsmann και C. Rommiès, στη συνέχεια A. Wachsmann και A. Carré, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και A. Nijenhuis, επικουρούμενοι από τον N. Coutrelis, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Legris Industries SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Comar κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-377/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της συμμετοχής στην παράβαση — Πρόστιμα — Καθορισμός του αρχικού ποσού του προστίμου — Αναλογικότητα)

(2011/C 145/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Comar SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά, A. Wachsmann και C. Rommiès, στη συνέχεια, A. Wachsmann και D. Nourissier και, τέλος, A. Wachsmann και S. de Guigné, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τον N. Coutrelis, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθώς και αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Comap SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — IMI κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-378/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Σχετικός κύκλος εργασιών — Ανακοίνωση περί της συνεργασίας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ίση μεταχείριση)

(2011/C 145/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: IMI plc (Birmingham, Ηνωμένο Βασίλειο)· IMI Kynoch Ltd (Birmingham)· Yorkshire Fittings Ltd (Leeds, Ηνωμένο Βασίλειο)· VSH Italia Srl (Bregnano, Ιταλία)· Comap SA, πρώην Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Γαλλία)· και Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Struys και D. Arts, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τους S. Kinsella, solicitor, και K. Nordlander, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 4180 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA και Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-379/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δικαιώματα άμυνας — Συμμετοχή στην παράβαση — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση)

(2011/C 145/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Εσσεν, Γερμανία), Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Εσσεν) και Sanha Italia Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: J. Brück, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τον A. Böhlke, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2006) 4180 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), κατά το μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η Kaimer GmbH & Co. Holding KG και η Sanha Kaimer GmbH & Co. KG μετέσχαν στην παράβαση κατά το χρονικό διάστημα από τις 30 Ιουλίου 1996 έως τις 31 Ιουλίου 1997 και ότι η Sanha Italia Srl μετείχε στην παράβαση κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1998 έως τις 14 Ιουλίου 1999.

- 2) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην *Kaimer* καθορίζεται σε 7,15 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων 7,15 εκατομμύρια ευρώ εις ολόκληρον με τη *Sanha Kaimer* και 6,325 εκατομμύρια ευρώ εις ολόκληρον με τη *Sanha Italia*.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 4) Οι *Kaimer*, *Sanha Kaimer* και *Sanha Italia* φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και το 50 % των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.
- 5) Η Επιτροπή φέρει το 50 % των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— FRA.BO κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-381/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Μη επιβολή προστίμου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)

(2011/C 145/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FRA.BO SpA (Bordolano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικά, R. Celli, solicitor, και F. Distefano, δικηγόρος, στη συνέχεια F. Distefano)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τους S. Kinsella, solicitor, και K. Nordlander, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη FRA.BO SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Tomkins κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-382/06) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Διάρκεια της παραβάσεως)

(2011/C 145/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tomkins plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: T. Soames, S. Jordan, solicitors, και J. Joshua, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τους S. Kinsella και K. Daly, solicitors)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθώς και αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2006) 4180 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθόσον αφορά το χρονικό διάστημα από τις 31 Δεκεμβρίου 1988 έως τις 29 Οκτωβρίου 1993 και την *Tomkins plc*.
- 2) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην *Tomkins* με το άρθρο 2, στοιχείο η', της αποφάσεως C(2006) 4180 καθορίζεται σε 4,25 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων 3,4 εκατομμύρια ευρώ εις ολόκληρον με την *Pegler Ltd*.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— IBP και International Building Products France κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-384/06) ⁽¹⁾

*(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων
σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση
διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια
της συμμετοχής στην παράβαση — Πρόστιμα — Επιβαρυντικές
περιστάσεις)*

(2011/C 145/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: IBP Ltd (Tipton, Ηνωμένο Βασίλειο) και International Building Products France SA (Sartrouville, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Clough, QC, και A. Aldred, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η IBP Ltd και η International Building Products France SA φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και το 80 % των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Φέρουν επίσης τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Επιτροπή φέρει το 20 % των δικαστικών της εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Aalberts Industries κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-385/06) ⁽¹⁾

*(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων
σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση
διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Ενιαία και
διάρκης παράβαση — Συμμετοχή στην παράβαση)*

(2011/C 145/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Aalberts Industries NV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες), Comap SA, πρώην Aquatis France SAS (La Chapelle-Saint-Mesmin, Γαλλία) και Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl-Eisenharz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Wesseling και M. van der Woude, στη συνέχεια, R. Wesseling, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis, V. Bottka και R. Sauer)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), κατά το μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η Aalberts Industries NV, η Comap SA, πρώην Aquatis France SAS, και η Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG μετέσχον στη σύμπραξη κατά το διάστημα από τις 25 Ιουνίου 2003 έως την 1η Απριλίου 2004.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2, στοιχεία α' και β', σημείο 2, της αποφάσεως C(2006) 4180.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011
— Pegler κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-386/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα)

(2011/C 145/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pegler Ltd (Doncaster, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Thompson, QC, και A. Collinson, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και V. Bottka, επικουρούμενοι από τους S. Kinsella και K. Daly, solicitors)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) καθώς και, επικουρικός, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2006) 4180 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), κατά το μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η Pegler Ltd μετέσχε στην παράβαση κατά το χρονικό διάστημα από τις 31 Δεκεμβρίου 1988 έως τις 29 Οκτωβρίου 1993.
- 2) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε εις ολόκληρον στην Pegler με το άρθρο 2, στοιχείο η', της αποφάσεως C(2006) 4180 καθορίζεται σε 3,4 εκατομμύρια ευρώ.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2011
— Ελλάδα κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-214/07) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Αρστραίες καλλιέργειες — Ειδικά μέτρα αφορώντα ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νήσων του Αιγαίου πελάγους)

(2011/C 145/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος και Ι. Χαλκιάς)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ε. Τσερέπα-Lacombe, επικουρούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων» (ΕΕ L 106, σ. 55).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 199 της 25.8.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2011
— Ιταλία κατά ΕΟΚΕ**

(Υπόθεση T-117/08) ⁽¹⁾

(Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη κενής θέσεως Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ — Δημοσίευση σε τρεις επίσημες γλώσσες — Πληροφορίες σχετικά με την προκήρυξη κενής θέσεως — Δημοσίευση σε όλες τις επίσημες γλώσσες — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρα 12 ΕΚ και 290 ΕΚ — Άρθρο 12 του ΚΛΠ — Κανονισμός 1)

(2011/C 145/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: R. Adam, επικουρούμενος από τον P. Gentili, δικηγόρο)

Καθή: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. Bermejo Garde, εν συνέχεια M. Arsène, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουν προς στήριξη της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως, αφενός, της προκηρύξεως κενής θέσεως αριθ. 73/07 για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, που δημοσιεύθηκε στη γερμανική, αγγλική και γαλλική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 316 Α, σ. 1) και, αφετέρου, του διορθωτικού της προαναφερθείσας προκηρύξεως κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στη γερμανική, αγγλική και γαλλική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Ιανουαρίου 2008 (ΕΕ C 25 Α, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την δημοσιευθείσα στις 28 Δεκεμβρίου 2007 προκήρυξη κενής θέσεως 73/07 αναφορικά με τη θέση Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), όπως τροποποιήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2008.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-443/08 και T-455/08) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ του αεροδρομίου της Λειψίας-Halle — Χρηματοδότηση των επενδύσεων για την κατασκευή του νέου νότιου διαδρόμου απογειώσεως και προσγειώσεως — Απόφαση κηρύττουσα την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο — Έννοια της επιχειρήσεως — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Αερολιμενική υποδομή)

(2011/C 145/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Freistaat Sachsen (Γερμανία) και Land Sachsen-Anhalt (Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Soltész, δικηγόρος) (υπόθεση T-443/08)· Mitteldeutsche Flughafen AG (Λειψία, Γερμανία) και Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Λειψία) (εκπρόσωπος: M. Núñez-Müller, δικηγόρος) (υπόθεση T-455/08)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Gross, B. Martenczuk και E. Righini)

Παρεμβαίνουν υπέρ των προσφευγόντων: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και B. Klein) και

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (εκπρόσωπος: L. Giesberts, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/948/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2008, για μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ των εταιριών DHL και Flughafen Leipzig-Halle (ΕΕ L 346, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Οι υποθέσεις T-443/08 και T-455/08 ενώνονται προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή στην υπόθεση T-443/08.
- 3) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2008/948/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2008, για μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ των εταιριών DHL και Flughafen Leipzig-Halle, καθόσον καθορίζει σε 350 εκατομμύρια ευρώ το ύψος της κρατικής ενισχύσεως την οποία η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχεδιάζει να χορηγήσει στο αεροδρόμιο της Λειψίας-Halle για την κατασκευή νέου νότιου διαδρόμου και των συναφών αερολιμενικών υποδομών.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-455/08 κατά τα λοιπά.
- 5) Καταδικάζει τους Freistaat Sachsen και Land Sachsen-Anhalt να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση T-443/08.
- 6) Καταδικάζει τις Mitteldeutsche Flughafen AG και Flughafen Leipzig-Halle GmbH στα δικαστικά έξοδά τους.
- 7) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της στην υπόθεση T-455/08.
- 8) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους στις υποθέσεις T-443/08 και T-455/08.

(¹) ΕΕ C 237 της 20.12.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2011 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-33/09) (¹)

(Μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου διαπιστώνουσας παράβαση κράτους μέλους — Χρηματική ποινή — Αίτημα καταβολής — Κατάργηση της επίδικης νομοθεσίας)

(2011/C 145/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και J. A. de Oliveira)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης, P. Guerra e Andrade και P. Costa de Oliveira)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 7419 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2008, για την καταβολή χρηματικών ποινών οφειλόμενων κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2008, C-70/06, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας (Συλλογή 2008, σ. I-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2008) 7419 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2008.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — XXXLutz Marken κατά ΓΕΕΑ — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Υπόθεση T-54/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Linea Natura Natur hat immer Stil — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα natura selection — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2011/C 145/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Αυστρία) (εκπρόσωπος: H. Pannen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schaffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Natura Selection, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Sugrañes Coca, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Νοεμβρίου 2008 (υπόθεση

R 1787/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Natura Selection, SL και XXXLutz Marken GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την XXXLutz Marken GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Dover κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-149/09) (¹)

(Ρύθμιση σχετική με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Έλεγχος της χρησιμοποίησεως των αποζημιώσεων — Αποζημίωση για βοηθούς βουλευτή — Δικαιολόγηση των δαπανών — Είσπραξη των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)

(2011/C 145/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: D. Vaughan, QC, M. Lester, barrister και M. French, solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Krück, D. Moore και M. Windisch)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2009, περί εισπράξεως των ποσών που καταβλήθηκαν στον προσφεύγοντα ως βουλευτικές αποζημιώσεις

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση D(2009) 4639 του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2009, όσον αφορά την εισπραξη ποσού 193 001 λιρών στερλινών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Το Κοινοβούλιο και ο *Densmore Ronald Dover* φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 141 της 20.6.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-184/09) (¹)

[ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 και άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 — Εκτίμηση του κινδύνου οικονομικής ζημίας για το ΕΓΤΠΕ — Αρχή της αναλογικότητας]

(2011/C 145/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος, Ε. Λευθεριώτου και Β. Καρρά)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και Α. Μαρκουλλή)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2009/253/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2009, περί εξαιρέσεως από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) (ΕΕ L 75, σ. 15), κατά το μέρος που αποκλείει ορισμένες δαπάνες στις οποίες προέβη η Ελληνική Δημοκρατία στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Cybergun κατά ΓΕΕΑ — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Υπόθεση T-419/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AK 47 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 145/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cybergun SA (Bondoufle, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Guyot, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-H. Hoffmann, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 1101/2007-1), σχετικά με διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας σήματος μεταξύ Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG και Cybergun SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Cybergun SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — Cybergun κατά ΓΕΕΑ — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Υπόθεση T-503/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AK 47 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 145/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cybergun SA (Bondoufle, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Guyot, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-H. Hoffmann, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση R 645/2008-1), σχετικά με διαδικασία αναγνώρισεως της ακυρότητας σήματος μεταξύ Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG και Cybergun SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Cybergun SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 51 της 27.2.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 — CheckMobile κατά ΓΕΕΑ (carcheck)

(Υπόθεση T-14/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος carcheck — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 145/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Lodigkeit, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση R 595/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου carcheck ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη CheckMobile GmbH — The Process Solution Company στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 80 της 27.3.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2011 — Milux κατά ΓΕΕΑ (REFLUXCONTROL κ.λπ)

(Υποθέσεις T-139/10, T-280/10 έως T-285/10 και T-349/10 έως T-352/10) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Απαράδεκτο)

(2011/C 145/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Milux Holding SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Bojs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schöffner)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά των αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών ΓΕΕΑ, της 13ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση R 1134/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου REFLUXCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-139/10), της 29ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1432/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου ANEURYSMCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-280/10), της 29ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1433/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου APPETITECONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-281/10), της 8ης Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 1434/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου STOMACONCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-282/10), της 17ης Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 1435/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου BMICONCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-283/10), της 3ης Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 1438/200-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου IMPLANTCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-284/10), της 29ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1444/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου CHEMOCONCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-285/10), της 29ης Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 1436/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου OVUMCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-349/10), της 2ας Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1437/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου HEARTCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-350/10), της 28ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1439/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου VESICACONCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-351/10), και της 28ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1443/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου RECTALCONTROL ως κοινοτικού σήματος (υπόθεση T-352/10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Οι υποθέσεις T-139/10, T-280/10 έως T-285/10 και T-349/10 έως T-352/10 συνεκδικάσθηκαν προς έκδοση κοινής διατάξεως.

- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.
- 3) Καταδικάζει την Milux Holding SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 5.6.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2011 —
Milux κατά ΓΕΕΑ (FERTILITYINVIVO)**

(Υπόθεση T-175/10) (¹)

**(Κοινοτικό σήμα — Εκπροσώπηση της προσφεύγουσας από
δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Απαράδεκτο)**

(2011/C 145/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Milux Holding SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Bojs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών ΓΕΕΑ, της 2ας Φεβρουαρίου 2010 (υπόθεση R 1116/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου FERTILITYINVIVO ως κοινοτικού σήματος

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Milux Holding SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.6.2010.

**Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2011 — MSE
Pharmazeutika κατά ΓΕΕΑ — Merck Sharp & Dohme
(SINAMIT)**

(Υπόθεση T-100/11)

(2011/C 145/48)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Büttner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Merck Sharp & Dohme Corp. (New Jersey, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) of 9 Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 724/2010-1·

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Μαρτίου 2010, που δέχθηκε την ανακοπή B 1441684.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SINAMIT», για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 32 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 951596

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το αυστριακό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 57446, για προϊόντα της κλάσεως 5· το λεκτικό σήμα «SINEMET», το οποίο καταχωρίστηκε στις χώρες της Μπενελούξ με αριθ. 320194, για προϊόντα της κλάσεως 5· το δανικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. VR197302373, για προϊόντα της κλάσεως 5· το φινλανδικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 49091, για προϊόντα της κλάσεως 5· το ελληνικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 34959, για προϊόντα της κλάσεως 5· το ουγγρικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 116223, για προϊόντα της κλάσεως 5· το λεττονικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. M18257, για προϊόντα της κλάσεως 5· το λιθουανικό λεκτικό σήμα «SINEMET» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 12963, για προϊόντα της κλάσεως 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή ως προς ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου Νο 207/2009, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων, θεωρώντας, αφενός, ότι υπάρχει μεγάλος βαθμός ομοιότητας των σημάτων και, αφετέρου, ότι υπάρχει πανομοιότυπο και ομοιότητα των προϊόντων που προσδιορίζονται από τα σήματα.

**Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2011 —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-112/11)

(2011/C 145/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Loschelder και V. Schone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1121/2010 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2010, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Edam Holland (ΠΓΕ)],

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της κατανομής αρμοδιοτήτων
  - Ως πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της κατανομής αρμοδιοτήτων που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 ⁽¹⁾, καθότι δεν διεξήχθη εθνική διαδικασία για την μέσω του προσβαλλόμενου κανονισμού καταχωριθείσα προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη «Edam Holland».
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με την αρχική αίτηση ζητήθηκε η καταχώριση της ονομασίας «Hollandse Edam» και ότι η διεξαχθείσα εθνική διαδικασία, η οποία είναι απαραίτητη κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 510/2006, αφορούσε μόνον την εν λόγω ονομασία.
- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1898/2006 ⁽²⁾
  - Ως προς τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το «Edam Holland» δεν αποτελεί έκφραση της ολλανδικής γλώσσας.
- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 510/2006 και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1898/2006
  - Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καταχωριθείσα ονομασία δεν χρησιμοποιείται.
- 4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 510/2006

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 510/2006, καθότι το «Edam Holland» δεν είναι «παραδοσιακή» μη γεωγραφική ονομασία.

- 5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006
  - Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006, δεδομένου ότι το «Edam Holland» δεν έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ή φήμη.
- 6) Έκτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 30 και 36 ΣΛΕΕ
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίζει αδικαιολογήτως την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εξαιτίας της ελλείψεως ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του προερχόμενου από εγκατεστημένους στις Κάτω Χώρες γαλακτοπαραγωγούς γάλατος, του οποίου η χρήση για το «Edam Holland» εγκρίθηκε κατ' αποκλειστικότητα.
- 7) Έβδομος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 510/2006
  - Σχετικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ιδίως ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006, καθότι το «Holland» αποτελεί, ως συνώνυμο του «Niederlande», το όνομα χώρας. Επιπλέον, δεν συντρέχει η κατ' εξαίρεση περίπτωση που απαιτείται για την καταχώριση ονόματος χώρας.
- 8) Όγδοος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 510/2006
  - Συναφώς, προβάλλεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της προγενέστερης καταχώρισεως «Noord-Hollandse Edammer ΠΟΠ», η καταχώριση του «Edam Holland» έγινε κατά παράβαση των τοπικών και συναλλακτικών ηθών και δημιουργεί κίνδυνο παραπληήσεως.
- 9) Ένατος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των διαδικαστικών αρχών και σφάλμα εκτιμήσεως
  - Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής παρέλειψε να διευκρινίσει στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η ονομασία «Edam» είναι γενική. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας μια τέτοια διευκρίνιση ήταν δυνατή, κατά τη νομολογία του δικαστηρίου και σύμφωνα με την πρακτική της Επιτροπής, όπως επίσης και απαραίτητη δεδομένης της πραγματικής καταστάσεως. Η παράλειψή της παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και τις διαδικαστικές αρχές και συνιστά σφάλμα εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1898/2006 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 369, σ. 1).

**Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2011 —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-113/11)

(2011/C 145/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Loschelder και V. Schöne, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1122/2010 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2010, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Gouda Holland (ΠΓΕ)],
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της κατανομής αρμοδιοτήτων
  - Ως πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της κατανομής αρμοδιοτήτων που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 ⁽¹⁾, καθότι δεν διεξήχθη εθνική διαδικασία για την μέσω του προσβαλλόμενου κανονισμού καταχωρισθείσα προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη «Gouda Holland».
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με την αρχική αίτηση ζητήθηκε η καταχώριση της ονομασίας «Hollandse Gouda» και ότι η διεξαχθείσα εθνική διαδικασία, η οποία είναι απαραίτητη κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 510/2006, αφορούσε μόνον την εν λόγω ονομασία.
- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1898/2006 ⁽²⁾
  - Ως προς τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το «Gouda Holland» δεν αποτελεί έκφραση της ολλανδικής γλώσσας.
- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 510/2006 και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1898/2006
  - Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καταχωρισθείσα ονομασία δεν χρησιμοποιείται.
- 4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 510/2006

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 510/2006, καθότι το «Gouda Holland» δεν είναι «παραδοσιακή» μη γεωγραφική ονομασία.
- 5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006
    - Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006, δεδομένου ότι το «Gouda Holland» δεν έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ή φήμη.
  - 6) Έκτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 30 και 36 ΣΛΕΕ
    - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίζει αδικαιολογήτως την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων του προερχόμενου από εγκατεστημένους στις Κάτω Χώρες γαλακτοπαραγωγούς γάλατος, του οποίου η χρήση για το «Gouda Holland» εγκρίθηκε κατ' αποκλειστικότητα.
  - 7) Έβδομος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 510/2006
    - Σχετικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ιδίως ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006, καθότι το «Holland» αποτελεί, ως συνώνυμο του «Niederlande», το όνομα χώρας. Επιπλέον, δεν συντρέχει η κατ' εξαίρεση περίπτωση που απαιτείται για την καταχώριση ονόματος χώρας.
  - 8) Όγδοος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 510/2006
    - Συναφώς, προβάλλεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της προγενέστερης καταχώρισης «Noord-Hollandse Gouda ΠΟΠ», η καταχώριση του «Gouda Holland» έγινε κατά παράβαση των τοπικών και συναλλακτικών ηθών και δημιουργεί κίνδυνο παραπλανήσεως.
  - 9) Ένατος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των διαδικαστικών αρχών και σφάλμα εκτιμήσεως
    - Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής παρέλειψε να διευκρινίσει στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η ονομασία «Edam» είναι γενική. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας μια τέτοια διευκρίνιση ήταν δυνατή, κατά τη νομολογία του δικαστηρίου και σύμφωνα με την πρακτική της Επιτροπής, όπως επίσης και απαραίτητη δεδομένης της πραγματικής καταστάσεως. Η παράλειψή της παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και τις διαδικαστικές αρχές και συνιστά σφάλμα εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1898/2006 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 369, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2011 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-125/11)

(2011/C 145/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Centre national de la recherche scientifique (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Lenoir, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2010, καθόσον αφορά τον συμψηφισμό της απαίτησης του CNRS έναντι της Κοινότητας, η οποία γεννήθηκε από τη σύμβαση PIF, με την απαίτηση που η Επιτροπή θεωρεί ότι έχει η Κοινότητα έναντι του CNRS λόγω της σύμβασης ALLOSTEM,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, και ιδίως του άρθρου 12, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2321/2002 ⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να ζητήσει από το προσφεύγον να διατυπώσει παρατηρήσεις επί του βασίμου της απόφασής της να συμψηφίσει την απαίτηση που ισχυρίζεται ότι έχει με την απαίτηση του προσφεύγοντος.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθόσον η Επιτροπή περιορίστηκε να παραπέμψει στις γενικές παρατηρήσεις που διατύπωσε στην έκθεση ελέγχου της 16ης Μαρτίου 2009, χωρίς να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη τα δικαιολογητικά που προσκόμισε το προσφεύγον για να αποδείξει την επιλεξιμότητα των δαπανών που είχε δηλώσει.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά τα πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι οι αποδοχές της T., ερευνήτριας στο CNRS, κατά το διάστημα από 1η Απριλίου 2006 μέχρι 31 Μαρτίου 2007 δεν ενέπιπταν στις επιλέξιμες δαπάνες, παρά τα δικαιολογητικά που προσκόμισε το προσφεύγον σχετικά με την επίμαχη σύμβαση, όπως ήταν τα φύλλα χρονοχρέωσης και τέσσερα επιστημονικά άρθρα.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά τα νομικά σφάλματα που διέπραξε η Επιτροπή, καθόσον δεν απέδωσε καμία αποδεικτική δύναμη στα

φύλλα χρονοχρέωσης της T. για το διάστημα από 1η Απριλίου 2006 μέχρι 31 Μαρτίου 2007 και δεν δέχτηκε την επιλεξιμότητα ούτε των αποδοχών της B., ερευνήτριας στο CNRS, κατά τη διάρκεια της άδειάς της μητρότητας ούτε τις εισφορές που κατέβαλλε το CNRS ως «πρόβλεψη για την απώλεια της θέσης εργασίας» στο ταμείο ασφάλισης ανεργίας για τους μη μόνιμους υπαλλήλους του.

- 5) Ο πέμπτος λόγος αφορά την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή:
  - αντίθετα από ό,τι ανέφερε στην έκθεση ελέγχου και σε μια συνάντηση με το προσφεύγον, δεν απέδωσε καμία αποδεικτική δύναμη σε τέσσερις επιστημονικές δημοσιεύσεις,
  - έδωσε νέες ερμηνείες στα κριτήρια επιλεξιμότητας των δαπανών που αφορούν την άδεια μητρότητας,
  - κοινοποίησε την απόφασή της, παρά τις διαβεβαιώσεις που είχε δώσει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας φιλικού διακανονισμού της διαφοράς.
- 6) Ο έκτος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 73, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽²⁾, καθόσον η απαίτηση την οποία προβάλλει η Επιτροπή δεν είναι βεβαιωμένη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2321/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τους κανόνες συμμετοχής επιχειρήσεων, κέντρων ερευνών και πανεπιστημίων και τους κανόνες διάδοσης των αποτελεσμάτων της έρευνας για την υλοποίηση του έκτου προγράμματος-πλασίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2002-2006) (ΕΕ L 335, σ. 23).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2011 — GS κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση T-149/11)

(2011/C 145/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Servicelösungen mbH (Eigeltingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την εξακρίβωση της γνησιότητας των κερμάτων ευρώ και τη διαχείριση κερμάτων ευρώ ακατάλληλων για κυκλοφορία·
- να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση των άρθρων 15 και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπεία της εφαρμογής της προσβαλλομένης διατάξεως
  - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2010 ⁽¹⁾ θίγει την ελευθερία της να ασκεί επάγγελμα και την επιχειρηματική της ελευθερία, καθόσον μετά την έναρξη ισχύος της προσβαλλομένης διατάξεως υπέστη απώλειες στον κύκλο εργασιών της.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπεία της εφαρμογής της προσβαλλομένης διατάξεως
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2010 θίγει το δικαίωμα ιδιοκτησίας της, καθόσον η διάταξη αυτή περιορίζει το δικαίωμά της να αναπτύσσει και να ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα.
  - Περαιτέρω, η προσβαλλόμενη διάταξη συνεπάγεται την προσβολή της κυριότητας της προσφεύγουσας καθόσον τα ευρισκόμενα στην κυριότητά της κέρματα ευρώ αφαιρούνται από την κατοχή της χωρίς αποζημίωση.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη διάταξη δεν είναι πρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με τους σχετικούς κανόνες σκοπού και είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας
  - Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι είναι δυνατό να επιβληθούν περιορισμοί στην ελευθερία ασκήσεως επαγγέλματος, στην επιχειρηματική ελευθερία και στο δικαίωμα ιδιοκτησίας, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται όντως σε σκοπούς με τους οποίους εξυπηρετείται το γενικό συμφέρον και δεν έχουν δυσανάλογο χαρακτήρα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Η προσφεύγουσα έχει την άποψη ότι η προσβαλλόμενη διάταξη δεν είναι δικαιολογημένη ούτε πρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με τους σχετικούς κανόνες σκοπού, οπότε δημιουργεί εμπόδια. Επομένως, δεν είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας ούτε και πρόσφορη προκειμένου να δικαιολογηθούν οι περιορισμοί στα θεμελιώδη δικαιώματά της.

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2011 — Telefónica de España και Telefónica Móviles España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-151/11)

(2011/C 145/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Telefónica de España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Telefónica Móviles España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz, F. Salerno, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 2010
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων C 38/09 (πρώην NN 58/09) το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Ισπανία υπέρ του Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) [Ισπανικού Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως] (ΕΕ 2011, L 1, σ. 9), με την οποία αναγνωρίστηκε ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, δυνάμει του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το νέο σύστημα χρηματοδότησεως του Ισπανικού Δημόσιου Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως το οποίο θεσπίστηκε με τον νόμο 8/2009 της 28ης Αυγούστου 2009.

Προς στήριξη της προσφυγής τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικαλούνται πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δεν κίνησε την προβλεπόμενη με την ως άνω διάταξη διαδικασία σε σχέση με τον διαχωρισμό της χρηματοδοτήσεως από το μέτρο ενισχύσεως στο σύνολό του.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή διαχωρίζει τη χρηματοδότηση από το μέτρο στο σύνολό του και ορίζει πεπλανημένως ως νέα ενίσχυση αποκλειστικά και μόνον την πρόσθετη χρηματοδότηση. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή δεν συμμορφώνεται ούτε με τη νομολογία ούτε με τη δική της πρακτική σε θέματα λήψεως αποφάσεων.
- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, δοθέντος ότι η απόφαση ουδεμία παρέχει εξήγηση σχετικά με τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι τα τρία φορολογικά μέτρα τα οποία θεσπίστηκαν ή τροποποιήθηκαν δυνάμει των άρθρων 4, 5 και 6 του νόμου 8/2009 διακρίνονται από το ισχύον σύστημα χρηματοδοτήσεως του RTVE.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την εξακρίβωση της γνησιότητας των κερμάτων ευρώ και τη διαχείριση κερμάτων ευρώ ακατάλληλων για κυκλοφορία (ΕΕ L 339, σ. 1).

- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο με την αποσύνδεση της πηγής χρηματοδοτήσεως του μέτρου, καθόσον η μη συμβατότητα των πηγών χρηματοδοτήσεως προς το κοινοτικό δίκαιο επάγεται κατ' ανάγκη τη μη συμβατότητα προς τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων. Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση χαρακτηρίζει συμβατή ενίσχυση προοριζόμενη για χρηματοδότηση την οποία η ίδια η Επιτροπή, σε παράλληλη υπόθεση, θεώρησε αντίθετη προς το δίκαιο της Ενώσεως.
- 5) Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και/ή του άρθρου 256 της ΣΛΕΕ λόγω μη ενδεδειγμένης αιτιολογήσεως ως προς το ότι δεν συντρέχει υπερβολική αντιστάθμιση και τον αντίκτυπο του μέτρου επί του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς. Συγκεκριμένα, η απόφαση, αφενός, δεν έλαβε υπόψη ότι τα μελλοντικά πραγματικά κόστη του Οργανισμού RTVE θα είναι λιγότερα του κόστους που είχε προκύψει κατά το παρελθόν, και αφετέρου, χαρακτηρίζει συμβατό προς την εσωτερική αγορά μέτρο διασφαλίζον προστασία «από τις διακυμάνσεις των εσόδων στην αγορά της διαφημίσεως», παρά το ότι ουδεμία περίπτωση συντρέχει εμπορικού κινδύνου.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2011 — Marszałkowski κατά ΓΕΕΑ/Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Υπόθεση T-159/11)

(2011/C 145/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Πολωνία) (εκπρόσωπος: C. Sadkowski, radca prawny)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Γερμανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 11 Ιανουαρίου 2011 απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (υπόθεση R 760/2010-4), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος «Marko Walichnowy» για τα εξής προϊόντα της κλάσεως 29: κρέας, προϊόντα με βάση το κρέας και πουλερικά, συμπεριλαμβανομένων των γεμιστών πιτών, συκωταριά, λάχανο με λουκάνικα, κονσέρβες κρέατος και προϊόντα με βάση το κρέας και τα

λαχανικά, συμπεριλαμβανομένου του ξινολάχανου, πουλερικά (συμπεριλαμβανομένων των συσκευασμένων), κεφτέδες με σάλτσα λαχανικών·

- επικουρικώς, να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά τρόπο ώστε να ληφθεί υπόψη ότι η καταχώριση του κοινοτικού σήματος «Marko Walichnowy» για τα ως άνω προϊόντα θεμελιώνεται σε προϊόντα της κλάσεως 29·
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της διαδικασίας και να το υποχρεώσει να αποδώσει, μεταξύ άλλων, τα έξοδα της εκπροσώπησώς του στη δίκη.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο «Marko Walichnowy» για προϊόντα της κλάσεως 29 — υπ' αριθ. 007161541

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: κοινοτικό σήμα «Mar-Ko» για προϊόντα της κλάσεως 29

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών και έγινε δεκτή η αίτηση καταχώρισεως για τα εξής προϊόντα της κλάσεως 29: κρέας, προϊόντα με βάση το κρέας και πουλερικά, συμπεριλαμβανομένων των γεμιστών πιτών, συκωταριά, λουκάνικο με λάχανο, κονσέρβες κρέατος και προϊόντα με βάση το κρέας και τα λαχανικά, συμπεριλαμβανομένου του ξινολάχανου, πουλερικά (συμπεριλαμβανομένων των συσκευασμένων), κεφτέδες με σάλτσα λαχανικών

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον διαπιστώθηκε η ομοιότητα των σημάτων καθώς και ο κίνδυνος συγχύσεως των καταναλωτών

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78 της 24.3.2009, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2011 — Häfele κατά ΓΕΕΑ (Infront)

(Υπόθεση T-166/11)

(2011/C 145/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Eck και J. Dönch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας**Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο**

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 1711/2010-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «Infront» για προϊόντα των κλάσεων 6 και 20

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾, διότι το σχετικό κοινοτικό σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα, δεν είναι περιγραφικό και δεν έχει καταστεί κοινή ονομασία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 2009, L 78, σ. 1).

Αγωγή της 15ης Μαρτίου 2011 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/11)

(2011/C 145/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγον: Centre national de la recherche scientifique (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Lepoir, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ενάγοντος

Το ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την αγωγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή, πρώτον, να του επιστρέψει το ποσό των 20 989,82 ευρώ, το οποίο η Επιτροπή ισχυρίστηκε, με το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 2010/1232 της 26ης Οκτωβρίου 2010, ότι αποτελεί απαίτησή της βάσει της σύμβασής της με το ενάγον και το οποίο, με πράξη της 17ης Δεκεμβρίου 2010 (αριθ. BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232), συμψηφισε με απαίτηση του ενάγοντος, και, δεύτερον, να καταβάλει τους νόμιμους τόκους υπερημερίας, σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο που έχει εφαρμογή στην εν λόγω σύμβαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής το ενάγον προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου II.19, παράγραφος 1, των γενικών όρων της σύμβασης LSHB-CT-2004-503319 σχετικά με το σχέδιο «ALLOSTEM», το οποίο εμπίπτει στο 6ο πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη (2002-2006) (στο εξής: σύμβαση ALLOSTEM), καθόσον η Επιτροπή περιόρισε έως και στέρησε τη δυνατότητα του ενάγοντος να αποδείξει την ορθή εκτέλεση της σύμβασης σε σχέση με την επιλεξιμότητα των δαπανών προσωπικού, αφού δεν τήρησε τα κριτήρια προσδιορισμού των επιλέξιμων δαπανών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων που προκύπτουν από τα άρθρα II.19 και II.20 των γενικών όρων της σύμβασης ALLOSTEM, καθόσον η Επιτροπή απέκλεισε την επιλεξιμότητα των δαπανών που αφορούν την «πρόβλεψη για την απώλεια της θέσης εργασίας» και τις άδειες μητρότητας μιας βιολόγου που είχε προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 12 της σύμβασης ALLOSTEM, το οποίο προβλέπει ότι το ζήτημα αν είναι βέβαιη μια απαίτηση απορρέουσα από την εν λόγω σύμβαση εκτιμάται σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο. Το ενάγον ισχυρίζεται:

- ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε μόνο στο δίκαιο της Ένωσης και όχι στο βελγικό δίκαιο, προκειμένου να εκτιμήσει αν η απαίτησή της ήταν βέβαιη, και
- η απαίτηση αυτή αμφισβητείται σοβαρά, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί βέβαιη.

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2011 — Rivella International AG κατά ΓΕΕΑ — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Υπόθεση T-170/11)

(2011/C 145/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rivella International AG (Rothrist, Ελβετία) (εκπρόσωποι: C. Spintig, U. Sander και H. Förster, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 534/2010-4,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Σήμα προς καταχώριση: Ένα εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BASKAYA», για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Ένα διεθνώς καταχωρισμένο εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό σήμα «Passaia», για προϊόντα της κλάσης 32.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, διότι το τμήμα προσφυγών δεν εφάρμοσε το άρθρο 5 της γερμανο-ελβετικής σύμβασης για την αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, των σχεδίων και των σημάτων, της 13ης Απριλίου 1892, με αποτέλεσμα να μη λάβει υπόψη, κακώς, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σχετικά με τη χρησιμοποίηση του σήματος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2011 — Horf κατά ΓΕΕΑ (Clampflex)

(Υπόθεση T-171/11)

(2011/C 145/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hans-Jürgen Horf (Zirndorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V. Mensing, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 1514/2010-4,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε κατά τη διαδικασία της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Clampflex» για προϊόντα των κλάσεων 5, 9, 10, 17 και 20

Απόφαση του εξέταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον το σχετικό κοινοτικό σήμα έχε διακριτικό χαρακτήρα και δεν είναι περιγραφικό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2011 — Hesse κατά ΓΕΕΑ — Porsche (Carrera)

(Υπόθεση T-173/11)

(2011/C 145/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kurt Hesse (Nuremberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Krogmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Στουτγάρδη, Γερμανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στις 11 Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 306/2010-4 και να απορρίψει την ανακοπή που ασκήθηκε κατά της υπ' αριθ. 5 723 432 αίτησης καταχώρισεως κοινοτικού σήματος της 16ης Φεβρουαρίου 2007,

— επικουρικώς,

α) να ακυρώσει την προσαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι υφίσταται ομοιότητα προϊόντων ή ότι από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προϊόντων που προσδιορίζουν τα κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντα σήματα αντλείται αθέμιτο όφελος υπέρ προϊόντων ή συναφών υπηρεσιών που προσδιορίζει το προς καταχώριση σήμα και που αποτελούν εξαρτήματα μηχανοκίνητων οχημάτων σχεδιασμένα να χρησιμοποιούνται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό μηχανοκίνητων οχημάτων και τα οποία επίσης προέρχονται από διαφορετικές αγορές,

β) να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι υφίσταται ομοιότητα προϊόντων ή ότι από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προϊόντων που προσδιορίζουν τα κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντα σήματα αντλείται αθέμιτο όφελος υπέρ προϊόντων ή συναφών υπηρεσιών που προσδιορίζει το προς καταχώριση σήμα και τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους (ηλεκτρονικές συσκευές αφενός και μηχανοκίνητα οχήματα αφετέρου) αλλά και λόγω του προσορισμού τους (διασκέδαση, μουσική, πληροφορίες σχετικές με την οδική κυκλοφορία) ή της χρήσεώς τους δεν παρουσιάζουν καμία σημαντική ομοιότητα με τα άλλα προϊόντα και δεν επιτρέπεται να θεωρούνται συμπληρωματικά προς αυτά (ήτοι προϊόντα μεταξύ των οποίων υπάρχει σύνδεσμος κατά την έννοια ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος είναι απαραίτητα ή σημαντικά για τη χρήση των κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντων σημάτων), ενώ επίσης χρησιμοποιούνται εντελώς ανεξάρτητα τα μεν από τα δε,

γ) να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι υφίσταται ομοιότητα προϊόντων ή ότι αντλείται αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη σε σχέση με ηλεκτρικές ή ηλεκτρονικές συσκευές και με εξοπλισμό που αποτελείται από τις εν λόγω συσκευές (για παράδειγμα συσκευές πλοήγησης) της κλάσεως 9 ή σε σχέση με συναφείς υπηρεσίες, που μπορούν ειδικότερα να χρησιμοποιηθούν κατά τον ίδιο τρόπο για την τελειοποίηση του εξοπλισμού μηχανοκίνητων οχημάτων ανεξαρτήτως τύπου και προελεύσεως και προέρχονται επίσης από διαφορετικές αγορές,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Carrera» για προϊόντα της κλάσεως 9.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η εταιρία Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εθνικό και το κοινοτικό λεκτικό σήμα «CARRERA» για προϊόντα της κλάσεως 12.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης του σήματος.

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι δεν αντλείται αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα των κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2011 — PASP κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-177/11)

(2011/C 145/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Port autonome de San Pedro (PASP) (San Pedro, Ακτή του Ελεφαντοστού), Port autonome d'Abidjan (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού), Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (Sogerep) (Αμπιτζάν) (εκπρόσωπος: M. Ceccaldi, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/18/PESC και τον κανονισμό (ΕΚ) 25/2011 του Συμβουλίου, 14ης Ιανουαρίου 2011, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων, ιδίως όσον αφορά την PORT AUTONOME DE SAN PEDRO, την PORT AUTONOME D'ABIDJAN και τη société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité, αποκαλούμενη SOGEREP·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες ταυτίζονται κατ' ουσίαν με τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-142/11, SIR κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2011 — Voss of Norway κατά ΓΕΕΑ — Nordic Spirit (Τρισδιάστατη «φιάλη»)

(Υπόθεση T-178/11)

(2011/C 145/61)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Voss of Norway ASA (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωπος: F. Jacobacci και B. La Tella, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nordic Spirit AB (publ) (Στοκχόλμη, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 785/2010-1· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά μία «φιάλη», για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 3156163 κοινοτικό σήμα.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος στήριξε την αίτησή της στη συνδρομή απόλυτων λόγων ακυρότητας κατά το άρθρο 52(1)(a) σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) 207/2009, και στο ότι η κατάθεση από τον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος αίτησης καταχώρισε σύμφωνα με το άρθρο 52(1)(b) του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) 207/2009 έγινε με κακή πίστη.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Κηρύσσει άκυρη την καταχώριση του κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 75, 99 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθώς και παράβαση του κανόνα (β)(iv) του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη (i) στηρίζοντας την αιτιολογία του σε μία νέα προϋπόθεση για την απόδειξη της νομιμότητας των τρισδιάστατων σημάτων, ως προς την οποία δεν δόθηκε η δυνατότητα στην προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις· (ii) στη μετατόπιση του βάρους αποδείξεως κατά παράβαση των αρχών της δίκαιης δίκης· (iii) κατά πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του Κανονισμού για το κοινοτικό σήμα· και (iv) παραμορφώνοντας σημαντικά τα πραγματικά περιστατικά προκειμένου να εξαγάγει εσφαλμένα συμπεράσματα.

Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2011 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Jacinto (My Little Bear)

(Υπόθεση T-183/11)

(2011/C 145/62)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Manuel Jacinto, Lda (S.Paio de Oleiros, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως του Πορτογαλικού Γραφείου Σημάτων επί του αιτήματος κηρύξεως εκπτώσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα κατά του προγενέστερου σήματος αριθ. 384674 που καταχωρίστηκε στην Πορτογαλία στις 23 Μαρτίου του 2011·
- σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτή η αίτηση για αναστολή της διαδικασίας, να συνεχιστεί η διαδικασία και·
- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση R 494/2010-1· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «My Little Bear», σε καφέ, μαύρο, άσπρο και κόκκινο, για προϊόντα των κλάσεων 12, 18, 20, 24, 25 και 28 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. W00962622

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Το εικονιστικό σήμα «Little Bear» με αριθμό καταχώρισης 384674 στην Πορτογαλία για προϊόντα της κλάσεως 18

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου Νο 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς συμπέρανε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του αντιτασσόμενου σήματος, λόγω του ότι τα λεκτικά στοιχεία είναι τα κυρίαρχα στοιχεία των σύνθετων σημάτων.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2011 — Schönberger κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-186/11)

(2011/C 145/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Peter Schönberger (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: O. Mader, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προς αυτόν κοινοποιηθείσα με το από 25 Ιανουαρίου 2011 έγγραφο απόφαση περί περατώσεως της εξετάσεως της υπ' αριθ. 1188/2010 αναφοράς του, καθόσον η επιτροπή αναφορών δεν εξέτασε το περιεχόμενο της αναφοράς·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους.

- 1) Η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος αναφοράς του προσφεύγοντος, καθόσον η επιτροπή αναφορών του Κοινοβουλίου, μολονότι έκρινε παραδεκτή την αναφορά, αρνήθηκε να εξετάσει τα προσβαλλόμενα με αυτήν επιχειρήματα του προσφεύγοντος, οπότε δεν του επιτράπη να ασκήσει το δικαίωμά του σε εξέταση του περιεχομένου της αναφοράς.
- 2) Το Κοινοβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος να λάβει γνώση της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον σε αυτήν δεν παρατέθηκαν οι λόγοι για τους οποίους η επιτροπή αναφορών αρνήθηκε να εξετάσει τα περιλαμβανόμενα στην αναφορά αιτήματα.

Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2011 — Chiboub κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-188/11)

(2011/C 145/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Αμπου Ντάμπι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωπος: G. Perrot, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, καθόσον αφορά τον Μ. CHIBOUB·
- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2011/79/ΚΕΠΠΑ της 4ης Φεβρουαρίου 2011, που εκδόθηκε δυνάμει της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, καθόσον αφορά τον Μ. CHIBOUB·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 101/2011 της 4ης Φεβρουαρίου 2011, που εκδόθηκε δυνάμει της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, καθόσον αφορά τον Μ. CHIBOUB·
- κατά συνέπεια, να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ιδίως των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η απόφαση 2011/72/ΚΕΠΠΑ επιβάλλει κυρώσεις και προκαλεί σημαντική ζημία στον προσφεύγοντα χωρίς αυτός να έχει εκφράσει προηγουμένως την άποψή του και χωρίς καν να του δοθεί στη συνέχεια η δυνατότητα να γνωρίσει λυσιτελώς την άποψή του.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, από προσβολή του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία και του τεκμηρίου αθωότητας, καθόσον ο προσφεύγων περιελήφθη στον επίμαχο κατάλογο χωρίς προηγούμενη ακρόασή του και χωρίς να αναφέρονται οι πραγματικές και νομικές αιτιολογίες που δικαιολογούν κάτι τέτοιο.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον ο προσφεύγων δεν μπορεί να κατηγορείται για οικονομική κατάχρηση με σκοπό το ξέπλυμα χρημάτων, διότι τα σχετικά ποσά προέρχονται από τη FIFA η οποία κατέβαλλε αμοιβές στον προσφεύγοντα από το 2006 έως το 2010 στο πλαίσιο διαφόρων συμβάσεων.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 145/59	Υπόθεση T-173/11: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2011 — Hesse κατά ΓΕΕΑ — Porsche (Carrera)	35
2011/C 145/60	Υπόθεση T-177/11: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2011 — PASP κ.λπ. κατά Συμβουλίου	36
2011/C 145/61	Υπόθεση T-178/11: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2011 — Voss of Norway κατά ΓΕΕΑ — Nordic Spirit (Τρισιδιάστατη «φιάλη»)	36
2011/C 145/62	Υπόθεση T-183/11: Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2011 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/C 145/63	Υπόθεση T-186/11: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2011 — Schönberger κατά Κοινοβουλίου	37
2011/C 145/64	Υπόθεση T-188/11: Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2011 — Chiboub κατά Συμβουλίου	38

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

